

СВОБОДА

Видає Український Народний Союз

Пам'ятаймо
про
Україну!

Рік 124, ЧИСЛО 30, П'ЯТНИЦЯ, 28 ЛИПНЯ 2017 РОКУ

1893

Vol. 124, No. 30, FRIDAY, JULY 28, 2017

\$2.00

ПРОВІДНА ТЕМА ДНЯ

2. Три особливі липневі дні

(Закінчення з попереднього числа)

Петро Часто

Зустріч G-20 у Гамбурзі, самозрозуміло, могла лише обговорювати, а не практично вирішувати складні міжнародні питання – як от незгоди щодо розвитку вільної торгівлі чи різне наставлення до кліматичної проблематики, чи вироблення спільних позицій стосовно війни в Сирії і в Україні. Навіть пекуча північнокорейська тема не дістала остаточної крапки з приводу її можливого вирішення. Іншими словами, запитань і тривоги не стало менше.

Та на тлі цього загальносвітового неспокою унікальною подією слід вважати зустріч президентів Дональда Трампа і Володимира Путіна у перший же день форуму, 7 липня. Розмова їхня тривала понад дві години – значно більше, ніж планувалося. Подробиці невідомі, оскільки відбувалася вона лише у присутності Державного секретаря США Рекса Тілерсона і Міністра закордонних справ Росії Сергія Лаврова. Так що інформацію світ отримав лише з їхніх вуст і її об'єктивність важко перевірити.

Отже, Р. Тілерсон запевнив, що Д. Трамп і В. Путін „швидко знайшли спільну мову“ і що американський президент не загострював увагу на дуже ймовірному втручанні російських спецслужб у передвиборну кампанію у США, щоб, мовляв, „рухатися далі“ – задля досягнення угоди щодо кібертероризму і взаємного невтручання у внутрішні справи.

Міністер С. Лавров повідомив, що переговори президентів „мали виключно політичний характер“ і стосувалися Сирії, України, Північної Кореї і боротьби з тероризмом. Було досягнуто згоди про режим припинення вогню на півдні Сирії від 9 липня. Щодо війни на сході України, то С. Лавров сказав, що шлях до врегулювання пролягає через „Мінський процес“, і жодного альтернативного сценарію США не запропонували.

Сам В. Путін, коментуючи розмову з Д. Трампом, розповів журналістам, як відбувалося обговорення питання щодо втручання Росії в американські вибори: „Президент США ставив запитання, і не одне, їх було багато. Наша ж позиція добре відома я її повторив: нема ніяких підстав вважати, що Росія втручалася у виборчий процес у США... Мені здається, що він прийняв це до відома і погодився“.

Швидше за все, насправді було дещо інакше. 9 липня „The New York Times“ повідомив, з посиланням на джерело в Білому Домі, що Д. Трамп і В. Путін обговорювали російське втручання в американські вибори майже 40 хвилин, при цьому „розмова час від часу вкрай загострювалася і В. Путін голосно вимагав доказів російського впливу на вибори у США“.

Також В. Путін, як і слід було очікувати, похвалився перед журналістами, що від-

(Закінчення на стор. 15)

На Союзівці відбувся велелюдний Фестиваль української культури

Під час церемоній відкриття (зліва) Андрій Гавданович, Святослава Качарай та Василь Попадюк виконують національні гимни Сполучених Штатів, Канади та України. Почесність дають Українські Американські Ветерани. Праворуч – ведуча Ліда Кульбіда. (Фото: Христия Сизоненко)

Матвій Дубас

КЕРГОНКСОН, Нью-Йорк. – Тисячі людей, від Каліфорнії до України, зустрілися на 11-му Фестивалі української культури 14-16 липня у Центрі української спадщини на Союзівці. Найбіль-

ший український фестиваль у США організувала Українська Народна Фундація під патронатом Посольства України в США.

Цьогорічними спонсорами були Український

(Закінчення на стор. 4)

Лукашенко відвідав Україну

КИЇВ. – 20-21 липня відбулася офіційна візита Президента Республіки Білорусь Олександра Лукашенка в Україну, в рамках якої пройшли переговори глав двох держав у форматі „віч-на-віч“ та у розширеному колі.

О. Лукашенко поклав квіти до Могили Невідомого солдата та вшанував пам'ять жертв Голодомору в Україні. Було проведено двосторонній бізнес-форум, в якому взяло участь понад 90 компаній з Білорусі та України. Основною темою був розвиток співробітництва.

Підписано Програму співробітництва у сфері культури між Міністерством культури України та Міністерством культури Республіки Білорусь на 2017-2021 роки, Угоду між Міністерством культури України та Уповноваженим у справах релігій та національностей Республіки Білорусь у сфері міжнародних відносин та Угоду про наукове співробітництво між Національними академіями наук України і Білорусі.

Візита засвідчила збереження високого рівня українсько-білоруських відносин, підтримку білоруською стороною територіальної цілісності та суверенітету України, готовність сприяти врегулюванню ситуації на сході України, а також прагнення обох сторін до суттєвого розширення обсягів двосторонньої торгівлі.

Зустрілися Президент Білорусі Олександр Лукашенко (зліва) і Президент України Петро Порошенко.

Під час підписання угоди в Адміністрації Президента активістка „Femen“, яка перебувала під виглядом журналістки, оголилася й почала вигукувати „Живе Білорусь!“. Охорона вивела дівчину із залі.

Міністерство закордонних справ України

УКРАЇНА ЗА ТИЖДЕНЬ

■ Президент привітав лемків

КИЇВ. – Президент України Петро Порошенко 21 липня з нагоди проведення XXXV Лемківської ватри привітав її учасників. У його вітанні сказано: „Об'єднання лемків гідно репрезентує українську громаду в Республіці Польща, сприяючи зміцненню добросусідських і партнерських відносин. Від імени усього українського народу висловлюю вам щире вдячність за активну діяльність у збереженні автентичності та самобутності лемківської культури, відтворенні українського культурного простору на теренах Польщі. Сьогодні перед нами стоїть надважливе завдання зберегти нашу державність, перемогти російського агресора та збудувати європейську Україну. Наш успіх залежить від єдності усіх українців і ми високо цінуємо увагу та підтримку лемківської громади“. (Адміністрація Президента України)

■ Закон захистив інвалідів

КИЇВ. – Президент Петро Порошенко підписав закон про посилення відповідальності за паркування, зупинку, стоянку транспортних засобів на місцях, призначених для осіб з інвалідністю. Зокрема, підвищується розмір грошової кари за зупинку чи стоянку, паркування транспортних засобів на місцях, призначених для безоплатного користування особами з інвалідністю чи особами, які їх перевозять. Збільшується відповідальність і за необлаштування на спеціально обладнаних чи відведених майданчиках для паркування місць для інвалідів. (Адміністрація Президента України)

■ Іспити складають українською мовою

КИЇВ. – Теоретичні іспити на отримання водійських посвідчень, які відбуваються у вигляді тестування, зараз складаються лише державною мовою, повідомив 20 липня перший заступник начальника Головного сервісного центру Міністерства внутрішніх справ Сергій Гончаров. До 1 липня складати теоретичні іспити можна було на вибір українською чи російською мовою. Після оновлення тестів на знання правил дорожнього руху такого вибору більше не існує. (Радіо Свобода)

■ Спляють табори ромів

Львів. – В Україні спостерігається збільшення випадків прояву ксенофобії щодо ромів. 22 липня у стихійному поселенні ромів у Львові, де проживали 60 ромів з Закарпатської області, сталася пожежа. 6 квітня у Києві, на житловому масиві Березняки, згорів табір ромської національної меншини. У 2016 році в селищі Лощинівка на Одещині місцеві жителі пошкодили будинки, де живуть роми, закликаючи виселити їх. Незадовго до початку „Євро-2012“ в одному з житлових масивів Києва теж згорів табір ромів. (Радіо Свобода)

■ Львів очистили від сміття

Львів. – Усі майданчики у Львові, з яких вивозяться тверді побутові відходи, станом на 24 липня очищено. Відмовилися прийняти тверді побутові відходи обласного центру Белз, Рава-Руська і Броди, де громадські активісти і мешканці висловили свій протест. Також через протидію місцевих мешканців проблеми з вивантаженням сміття були в Стрії та Миколаєві, Львівська область, але зрештою тут вдалося знайти компроміс. („Укрінформ“)

■ Україна не втручалася у вибори

ВАШІНГТОН. – 25 липня Посольство України у США дало офіційну відповідь на заяву Президента Дональда Трампа зі звинуваченнями української влади у саботуванні його виборчої кампанії. „Уряд України не допомагав жодному з кандидатів на виборах 2016 року“, – йдеться в заяві. Президент Д. Трамп заявив, що генеральному прокуророві слід було б провести розслідування стосовно спроб України саботувати його виборчу кампанію. („Укрінформ“)

ЕКСПЕРТНИЙ ПОГЛЯД

Ключова помилка Кремля

Микола Капітоненко

У нашому конфлікті з Росією очікується черговий фазовий перехід. Хоча значних змін у динаміці бойових дій нема, все ж є концентрація і оформлення загального впливу конфлікту на регіональні процеси і можливості його безпосередніх учасників.

Росія дедалі більше відчуватиме ціну агресії і той непомітний, довготривалий і задумливий вплив, який може справляти на агресора затяжна війна.

Боротися з часом – а саме так виглядає кримська авантюра Кремля – складно. Росія до такої боротьби навряд чи була готова, враховуючи численні джерела її слабкості. Але державам, особливо авторитарним, властиво переоцінювати свої можливості.

Поклавшись на застарілі уявлення про державність, велич та інші символи XIX ст., озброївшись вірою в військову силу – знову в душі просякнутого вченням Карла фон Клаузевица позаминулого століття – Кремль кинувся у бій з Заходом. Бій, як водиться, героїчний, при незрівнянних економічних, технологічних і військових потенціалах.

Виграти цю війну навряд чи було можливо. Швидше за все, вершиною мрій мала бути почесна нічия, де Кремлеві дозволили б називатися „великою державою“ в обмін на чимало дрібних і не дуже послуг.

Але війна затягнулася, і щось пішло не так. У цьому сенсі дух Сунь Цзи, китайського стратега VI-IV ст. до нашої ери, який застерігав від тривалих воєн, переміг тінь німецького теоретика війн К. Клаузевица, котрий вірив у вирішальне значення військової переваги.

Для Росії війна з нами – це спроба перетворити силову перевагу на політичний результат, здійснювана у вкрай не вигідних умовах. Спроба ця реалізується за давно застарілими рецептами і схемами часів у кращому разі холодної війни, а в гіршому – середини XIX ст.

При цьому умови стають все менш сприятливими, а це означає, що ризиковані кроки, яких не роблять сьогодні, стануть ще більш ризикованими завтра. Це – стратегічний глухий кут.

Для нас же війна з Росією стала питанням виживання і побудови національної ідентичності. Невизначеності, розмитості й сумнівності російських цілей ми протиставили ясність і моральну обґрунтованість своїх спроб зберегти незалежність.

Так проявляється асиметричність цілей, завдяки якій багато слабких держав у різні періоди історії брали гору над сильними.

Навряд чи однієї цієї обставини буде досить для перемоги, але її роль вкрай важлива. Зберігши цю асиметрію, ми отримаємо джерело постійної переваги – моральної, психологічної

та стратегічної.

Простір для російського маневру постійно звужується. У 2014 році Кремль міг запросити високу ціну за свої військові переваги і неготовність усіх інших до несподіваної війни в центрі Європи. Але скористатися короточасним моментом – особливо після подій в Іловайську та Дебальцевому – не зміг, задовольнившись Мінськими угодами, які дозволяли лише тягнути час.

А тягнути час Кремлеві аж ніяк не можна було – його головна ставка була на бліцкриг. Сьогодні, в 2017 році, таких можливостей Москва вже не має. Порядок денний визначається десь в іншому місці. Непереборна дія довготривалих чинників, які чомусь так недооцінили в Кремлі, піддавшись авантюричним ідеям про гібридні війни і роз'єднаність Заходу, позначається дедалі сильніше.

Схоже, в Москві зробили помилку, добре відому нам з власної історії – видали бажане за дійсне і побудували на цьому сумнівному підґрунті стратегію. Стратегію, яка веде в нікуди.

Все це створює передумови для посилення наших позицій. Ми, як і раніше, дуже далекі від ефективною, сильної, демократичної держави, якою Україну так сильно хочуть бачити її власні громадяни і західні союзники.

Ми так само небезпечно близькі до корумпованого, авторитарного, неефективного режиму, яким Україну хочуть бачити кремлівські стратеги і – на жаль – багато хто з українських політиків.

Але в ситуації, що складається на нинішньому етапі протистояння з Росією, ми можемо, незважаючи на помилки, дурниці й дефіцит досвіду, використовувати сильні сторони своєї позиції.

Кремль максимально обмежений обставинами і загнаний в кут своїми власними попередніми рішеннями.

В його арсеналі залишається тільки військова сила, ціна використання якої зросла в багато разів.

Ми ж, користуючись моральними перевагами і міжнародною підтримкою, можемо акуратно і продумано використовувати вразливі місця позиції Росії, реалізуючи своє законне право на захист територіальної цілісності й самооборону. Ми навіть можемо дозволити собі помірні помилки та/або поразки.

Кремль став заручником власної тактики підвищення ставок, яка, коли фішки стрімко тануть, здатна довести азартного гравця до банкрутства.

„Європейська правда“

Микола Капітоненко – експерт Інституту суспільно-економічних досліджень, Київ.

ТОЧКА ЗОРУ

Як реагувати Києву на заяви Варшави

Євген Магда

Стратегічне партнерство між Польщею та Україною має свої особливості. Серед них – не лише статус „адвоката“, який довго використовувала Варшава, але і тональність заяв польських урядовців щодо України.

Повторивши фразу Ярослава Качинського про те, що з Бандерою Україна до Європейського Союзу не потрапить, Міністер закордонних справ Польщі Вітольд Вашиковський у інтерв'ю для „wPolityse“ згадав і про врегулювання прав польської меншини. Певної пікантності ситуації додає той факт, що протягом останніх років її представники в Україні не виступали з гучними скаргами, якщо не брати до уваги опереткових „поляків“, що намагалися заблюкувати трасу Львів–Рава-Руська після обстрілу Генерального консульства Польщі у Львові.

Але потужний сигнал з Варшави може дати імпульс різним дискусіям, зокрема про реституцію.

Схоже, багатьом представникам польської

провладної партії „Право і справедливість“ ситуація всередині країни (позиції партії міцні, грудневі протести опозиціонерів так і не перетворилися на „польський Майдан“, суспільні настрої цілком підтримують правлячу партію) створює не простір для зовнішньополітичних маневрів, а дає підстави відчутти себе соратником Юзефа Пілсудського, використовуючи відповідну риторіку.

Шкода, що заяви В. Вашиковського руйнують атмосферу діалогу, яка була відчутною під час засідання Польсько-українського форуму, праця якого відновлена, до речі, під патронатом керівників польського та українського міністерств закордонних справ.

Подібні гучні заяви, що спроможні консолидувати електорат напередодні виборів, можуть бути виправдані логікою передвиборчої боротьби, але нині позиції „ПіС“ нічого не загрожує. Тому не зовсім зрозуміло, для чого головний дипломат Польщі робить заяви в тональності самоду-

(Закінчення на стор. 15)

ЕКСПЕРТНИЙ ПОГЛЯД

Як Кремль хаотизує Україну і хто йому допомагає

Михайло Басараб,
Максим Сердюк

Кремль працює над породженням хаосу в українському суспільстві. Гібридна агресія Росії щодня відбувається всередині нашої країни — в парламенті, в Адміністрації президента, на телеканалах.

Це кількарічне масштабне продукування хаосу заради майбутнього контролю. За тією ж тактикою, що й втручання Москви в політику США, Великої Британії чи Франції. Гібридна агресія — це глобальна війна Кремля. Її справжня мета — хаос і конфлікт, а не формування проросійської громадської думки в Україні. Тому інструментами гібридної агресії часто є не зрадники (так звана п'ята колона), а щирі українці — їх використовують „наосліп“.

Після падіння режиму Віктора Януковича нова влада не задовольнила запит громади ні на подолання корупції, ні на політичну справедливість. „Регіоналам“ дозволили залишитися повноцінними учасниками політики й зберегти вплив на економіку. Вони стали зручною опозицією для Президента Петра Порошенка. Підозріло зручною — враховуючи, як на них впливає Кремль. „Регіонали“ є чинником абсурду й подразником для стихійно-насильницького протесту патріотів.

Замість адекватної оцінки російського вторгнення, влада погодилася на накинута ворогом Мінські домовленості. Згідно з ними, війна є „громадянським протистоянням“ і „антитерористичною операцією“ проти так званих сепаратистів-шахтарів.

„Мирний плян Порошенка“ люди охрестили „гібридною обороною“. „Гібридною“, бо на тлі нелогічного й безперспективного „мирного процесу“ з Донецькою і Луганською „народними республіками“ президент регулярно згадує, саме Росія вторглася в Україну, і винятково від Росії залежить припинення війни.

Влада згвалтувала здоровий глузд і поставила себе у фокус громадського невдоволення. Це використовує ворожа пропаганда. Головні передумови для хаосу створені.

Чесна продуктивна дискусія щодо проблем країни неможлива без публічних майданчиків

— професійних засобів масової інформації. Але в Україні вони викривлюють дискусію і культивують хаос.

У редакційній політиці ЗМІ, контрольованих „колишніми“ (Сергієм Львовичем, Євгеном Мураєвом, Ринатом Ахметовим, Андрієм Деркачем, Сергієм Курченком, Олександром Клименком, Віталієм Захарченком), простежується єдина стратегія маніпуляції. Вона спрямована на нагнітання абсурду, хаосу й невизначеності для аудиторії. Паралельно з повідомленнями про АТО й російську підривну активність, у реваншистських медіа щодня з'являються „політики“ й „експерти“, які заперечують вторгнення Росії чи звинувачують у війні Україну.

На веб-сторінці телеканалу „112.ua“ його формальний засновник Віктор Зубрицький пише, що в окупованому Донецьку — повна свобода й можна вільно розмовляти українською мовою. Російський „утікач“ Ілля Пономарьов в етері телеканалу „ZIK“ натякає, нібито причиною путінського вторгнення була спроба українських законодавців скасувати мовний закон Колесніченка-Ківалова. У дискусійних телепередачах на „ZIK“ Михайло Сакашвілі озвучує тезу: війна з Росією триває тому, що це вигідно українській владі.

Реваншистська медіа-мережа маніпулює питаннями й героями новин дня. Якись теми штучно актуалізують, інші — навпаки. Найчастіше наголошується: корупція важливіша за російську агресію. „Розкручуються“ маргінальні політики, як от Надія Савченко і Вадим Рабінович, та „експерти“. Ці ЗМІ перебільшують значення внутрішніх проблем і формують в аудиторії враження про абсурдність ситуації в країні, неповносправність держави, відсутність надій і перспектив.

Майдан і війна показали здатність українців об'єднуватися й самоорганізовуватися. Тому для хаосу в країні Кремль стравлює між собою не лише політиків та олігархів, а й провідників громадського суспільства. Є підстави підозрювати декого з них у співпраці з агресором. Проте багато хто є „корисними ідіотами“. Цим

(Закінчення на стор. 15)

УВАГА: ПРОВОКАЦІЯ

Для чого Кремлеві „Малоросія“

Петро Олещук

Провідник донецьких сепаратистів Олександр Захарченко оголосив про створення „Малоросії“, котра має в недалекому майбутньому об'єднати всі регіони України.

Звичайно ж, це ідея Кремля, а не О. Захарченка. Москва має на це низку причин та вимірів.

Вимір адміністративний. Необхідність об'єднати два окупаційні терени виникла давно. Власне, „республіки з трьох літер“ першочергово Володимир Путін створював для короткого терміну використання. Потім всі вони, не дві — а значно більше, мали об'єднатися в одну „державу“. Карикатурні „вожді“ на кшталт О. Захарченка теж не мали „правити“ три роки. Реальність підкорювала пляни, й в окремих республіках з прив'язкою до українських областей більше немає потреби. Водночас вирішення технічного адміністративного питання в Москві використали як інформаційний привід.

Вимір управлінський. Очевидно, ми маємо справу з технічною заміною правлячих еліт. Мабуть, скоро всі справи у „Малоросії“ вже офіційно переберуть на себе „десантники“ з Росії у вигляді „господарників“ з російських регіонів. Їх можуть доповнити кілька відомих регіоналів-втікачів.

Вимір ідеологічний. Росія починає нову ідеологічну гру, сенс якої полягає у створенні „іншої України“ — дружньої для Росії. За три роки вони збагнули: вести війну проти України під від-

вертими українофобськими гаслами нічого не дасть. Вигідніше проголосити ціллі створення „іншої України“. Звісно, „суверенної“, але дружньої відносно Росії. Якщо це так — слід очікувати на „шараваршину“ в Донецьку і Луганську. З бандурами і віночками. Росія, очевидно, буде зараз активно просувати нео-малоросійство як ідеологію. Не виключаю появи „малоросійських націоналістів“.

Вимір політичний. По суті, „деклярація Захарченка“ — це дзеркальне відображення „мирних плянів“ української влади. Мовляв, ми за реінтеграцію. Але за реінтеграцію України до нас — до Малоросії. Це спроба перехоплення ініціативи, і засвідчування „готовності домовлятися“. Так само, як офіційна українська влада стверджує, що поверне всі території „як тільки в Росії буде криза“, так само і „малороси“ оголошують про перспективи „повернення Києва“.

Вимір символічний. Цікаво, що 2014 року в Росії чітко розмежовували „Новоросію“ та „Малоросію“ з центром у Києві. Обидві були об'єктом зазіхань, але цілком автономними. Очевидно, проголошуючи „Малоросію“ в Донецьку, вони „здобувають символічну перемогу“ та символічно повертають усю Україну. Просто „культурний центр“ Малоросії, Київ, ще „чекає на звільнення“.

„Газета по-українськи“

Петро Олещук — український політолог, Київ.

УКРАЇНА ЗА ТИЖДЕНЬ

Риба призвела до смерті

КИЇВ. — З початку року в Україні 90 людей захворіли на ботулізм, дев'ятеро з них померли. Про це 20 липня повідомило Міністерство охорони здоров'я (МОЗ). Восьмеро з дев'яти померлих отруїлися внаслідок вживання в'яленої риби, четверо з них — риби промислового виробництва. Щоб вберегтися від ботулізму, слід уникати споживання в'яленої, солоної та консервованої риби та м'ясних консервів, передусім домашнього виробництва, радять у МОЗ. (BBC)

Отруїлися діти у санаторії

БЕРДЯНСЬК. — 19 липня сталося масове отруєння дітей в дитячому закладі оздоровлення та відпочинку „Лазурний“. До лікарні доставили 22 дитини. 261 дитина приїхала до санаторію з Дніпра 11 липня. Частина з них є дітьми учасників війни на Донбасі, були діти зі школи-інтернату. Санаторій працював з порушеннями санітарних правил і норм щодо запобігання інфекційним захворюванням та масовим отруєнням. Діти скаржились на неякісне харчування. (BBC)

Обшуковують 41 спиртзавод

КИЇВ. — Податкова міліція разом з Генеральною прокуратурою 24 липня провели обшуки на 41 спиртзаводі з метою припинення незаконного виробництва та продажу підакцизної продукції. У спецоперації задіяно 430 працівників податкової міліції. Спирт виготовлявся з необлікованої сировини і продавався за готівку. Існування такого тіньового ринку у спиртовій галузі призводить до мільярдних втрат державного бюджету та несе серйозні ризики для здоров'я населення. Минулого року від отруєння сурогатним алкоголем в Україні померли 70 осіб. („Укрінформ“)

МЗС заявило протест

КИЇВ. — 21 липня Міністерство закордонних справ (МЗС) України висловило протест проти активізації агресивних дій Росії на Донбасі і закликала міжнародну спільноту посилити тиск на Росію. Лише 18-20 липня на Донбасі загинули 11 українських військовослужбовців, поранення отримали 15 військовослужбовців і двоє цивільних, нарощування насильства супроводжувалося посиленнями атаками та обстрілами. (BBC)

Випущено дві монети

КИЇВ. — Національний банк України 25 липня ввів в обіг дві пам'ятні монети — „Колесо життя“ та „85 років Київській області“. Перша з них присвячена розкриттю в художньо-образній манері філософського змісту основоположних принципів людського існування — прагнення любові, щастя і гармонії, пізнання природи добра і зла, пошуку сенсу буття і неповторного шляху людини в безмежному світі. Друга монета присвячена Київщині — колиці Київської Русі, з якої бере початок національний родовід. („Укрінформ“)

Засудили за побиття kota

КИЇВ. — Суд присудив півроку тюрми киянині, якого обвинуватили у жорстокому поводженні з тваринами. Чоловік підвісив kota на дереві у дворі свого будинку та жорстоко побив його гумовою трубою. Тварина отримала численні переломи і закриту черепно-мозкову травму. Випадкові свідки події зняли знущання на відео, а також викликали правоохоронців. Півроку тюрми — це максимально суворе покарання за статтю про жорстоке поводження з тваринами. (BBC)

Полонений зустрівся з матір'ю

СТАРОБІЛЬСЬК, Луганська область. — Полонений на Донбасі російський військовослужбовець Віктор Агєєв 22 липня зустрівся з матір'ю. Народжений у 1995 році В. Агєєв був захоплений у полон наприкінці червня. Його дії на Донбасі кваліфікуються як тероризм. Матері затримано-го Світлані Агєєвій дозволили зустрітися з сином. Служба безпеки України попросила, щоб вона звернулася до Президента Росії Володимира Путіна з проханням звільнити українських заручників. (BBC)

АМЕРИКА І СВІТ

■ Іде війна слів між Росією та Польщею

ВАРШАВА. – У Польщі 17 липня прийнято закон, який забороняє поширення комуністичної чи „якої-небудь іншої тоталітарної” ідеології. Згадки про події, які вихваляють дії тоталітарних режимів, що довели до жертв, будуть усунені з деяких публічних пам'ятників. У відповідь Москва назвала це „важкою образою”. Міністерство закордонних справ Польщі видало заяву 19 липня, пояснюючи, що закон не є звернений проти місць поховань вояків Червоної Армії і не відноситься до них. „Ціллю закону є заборонити прославлення символів тоталітаризму, жертвами якого були поляки, українці, росіяни та інші народи”, сказано в заяві. Сенатори Російської Федерації одногласно звернулися 24 липня відкритим листом до Президента Володимира Путіна, закликаючи його накладити санкції на Польщу, щоб покарати її. („Newsweek”)

■ Ракети можуть досягти США

ВАШІНГТОН. – Заступник Шефа Штабу Збройних Сил США генерал Пол Селва 18 липня сказав Конгресові, що хоч комуністична Північна Корея „очевидно” має ракети, які спроможні досягти США, вона не має спроможності провести успішний або точний удар. П. Селва є другим найвищим американським офіцером. Північна Корея 4 липня успішно випробувала свою першу міжконтинентальну ракету. („ABC News”)

■ Конгрес проголосував за нові санкції

ВАШІНГТОН. – 25 липня Палата Представників США проголосувала майже одногласно (419-3), щоб накладити нові санкції на Росію, Іран і Північну Корею. Законопроект ще мусить бути прийнятий Сенатом, а відтак буде пересланий до Білого Дому, щоб Президент Дональд Трамп або підписав його, або наклав вето на нього. Президент ще не вирішив, чи підпише його. („Reuters”)

■ Росія має відтягнути війська

КИШІНІВ. – Молдовські законодавці закликали Росію вивести свої війська з Придністров'я, самопроголошеної промосковської держави, яка відділилася 1990 року і проголосила незалежність два роки пізніше після короткої війни з Молдовою, але жодна країна (включно з Росією) не визнає її. Символічну заяву, вимагаючи відтягнення російських військ, зброї та військового обладнання, прийнято 21 липня під час бурхливої сесії парламенту голосами 61 законодавців у 101-членній асамблеї. Опозиція, яка складалася головно з соціалістів, покинула залу, протестуючи, що це є провокація, яка погіршить відносини з Росією. За виїмком президента, Молдова має прозахідний уряд від 2009 року, а в 2014 рові підписала Угоду про Асоціацію з Європейським Союзом. Відносини між Молдовою та Росією погіршилися цього року, коли в березні була суперечка про трактування молдовських урядовців, котрі подорожують в Росії, а в травні Молдова видала п'ятьох російських дипломатів. Напередодні голосування, 19 липня, Молдова заборонила Заступникові прем'єр-міністра Росії Дмитрові Рогозінінові приземлитися в Придністров'ї на військовому літаку. („Reuters”)

■ Компанія покарана за порушення санкцій

ВАШІНГТОН. – Департамент Фінансів США 20 липня оголосив кару в сумі 2 млн. дол. на велику нафтову компанію „Ексон Мобіл” за порушення санкцій, накладених США на Росію в 2014 році після її збройних дій в Україні. В той час керівником компанії був Рекс Тілерсон, теперішній державний секретар. Компанія порушила санкції, коли президенти її американських субсидованих компаній провадили діловодство з особами, котрих активи були заблоковані через санкції. У відповідь, „Ексон Мобіл” подала позов проти Департаменту Фінансів та його Секретаря Стівена Мнучіна в Окружному Суді США Північної Округи Тексасу. Компанія каже, що вона дотримувалася „авторитетних і специфічних напрямків”, які були надані Адміністрацією Президента Барака Обами, а тепер Департамент Фінансів міняє правила до того, що стосується минулого. („The New York Times”)

До Одеси прибули кораблі НАТО

ОДЕСА. – До порту 24 липня прибули кораблі Постійної військово-морської групи НАТО ч. 2 – есмінець Королівських Військово-морських сил (ВМС) Великої Британії та фреґата ВМС Туреччини. Після завершення візиту кораблі групи проведуть у Чорному морі спільно з ВМС України тренування типу PASSEX.

„25 липня кораблі групи будуть відкриті для відвідування мешканцями та гостями міста. На екіпажі групи кораблів чекає культурна програма”, – зазначив речник Міністерства оборони України полковник Дмитро Гуцуляк під час прес-брифінгу в Українському кризовому медіа-центрі.

22 липня завершилися українсько-американські навчання „Сі Бріз-2017”. Маштабні маневри тривали з 10 липня. У них взяли участь представники 16 країн. „Залучалися майже 3,500 військовослужбовців, близько 30 кораблів, катерів та суден, 22 одиниці авіаційної техніки, близько 100 одиниць автомобільної та бронетанкової техніки”, – сказав Д. Гуцуляк.

Під час навчань „Сі Бріз-2017” кораблі пройшли понад 5,000 морських миль та виконали 60 спільних вправ. Також військовослужбовці здійсни-

ли 850 стрибків з парашутом, а морський десант – шість висадок. Авіація провела понад 310 вилетів літаків, її загальний наліт складає 240 годин, а дайвери здійснили близько 300 занурень, загальний час перебування під водою – 75 годин.

Українські десантники взяли участь у багатонаціональному навчанні з бойовою стрільбою „Сейбер Гардіян-2017”, яке відбувалося на базі навчального центру у Румунії. „За час вишколу майже 4,000 військовослужбовців України, Румунії, США, Хорватії, Португалії та Вірменії вдосконалювали дії підрозділів в оборонному бою, навички штурмових дій, виконували завдання з вогневої підтримки та підвищували рівень здатності швидко реагувати та пристосовуватися до змін ситуацій під час бойових дій”, – зазначив Д. Гуцуляк.

Протягом минулого тижня в районі бойових дій інженерно-саперні підрозділи Збройних сил України очистили від вибухонебезпечних предметів понад дев'ять гектарів місцевості. Під час робіт знешкодили більше 450 вибухонебезпечних предметів, додав він.

Український кризовий медіа-центр

На Союзівці відбувся...

(Закінчення зі стор. 1)

Народний Союз, Міжнародні Авіолінії України, Федеральна кредитова кооператива Самопоміч Нью-Йорк та Федеральна кредитова спілка СУМА (Йонкерс, Нью-Йорк).

Фестиваль пропонував щось цікаве для людей різного віку, від сценічних видовищ з широким представленням різноманітних виконавців, фільмів, до ярмарку народних виробів з розмаїттям українських вишивок, музичних записів та творів мистецтва. Діяла альтанка з інформацією про діяльність та пропозиції УНСоюзу. Увечорі, в п'ятницю і суботу, біля „Веселки” були забави з живою музикою.

На відкритій сцені амфітеатру та у „Веселці” відбулися три великі концерти. На початку суботнього концерту була проведена церемонія відкриття. Державні прапори на сцену винесли Українські Американські Ветерани.

Гімни США, Канади та України виконали Святослава Качарай та Андрій Ігванович, співаки з хору „Думка”, Нью-Йорк. Спів супроводжував Василь Попадюк на скрипці. Президент Української Народної Фундації Стефан Качарай привітав гостей фестивалю, зокрема Генерального консула України в Нью-Йорку Ігоря Сибігу з дружиною Наталією.

Василь Попадюк та Ліда Кульбіда, журналістка з Олбані, Нью-Йорк, провадили програму і представляли виконавців, у п'ятницю ведучим був Роман Васирик.

Головні виконавці приїхали з України. В гурті „Пікардійська терція” виступали Володимир Якимець – художній керівник, Ярослав Нудик, Андрій Капраль, Андрій Шавала, Роман Турянин, Богдан Богач. У вересні гурт відзначатиме 25-річчя. Присутні співали разом з гуртом такі улюблені пісні, як „Старенький трамвай”, котрі повертали їх до заснування групи 25 років тому та до останнього виступу групи у США в 2004 році.

Рок-гурт „Козак Систем” дав молодшому поколінню аудиторії смак року. У 2010 році цей гурт вже виступав на Союзівці як гурт „Гайдамаки”, що виник 1991 року під назвою „Актус”. В 2012 році „Гайдамаки” пережили зміни, узяли назву „Козак Систем” та продовжили працювати в добре знайомому складі, а вокалістом оновленого гурту став Іван Леньо. Перший концерт відбувся в Тернополі 20 травня 2012 року і саме цю дату музиканти вважають днем народження колективу. Гурт відомий своїм українським патріотизмом. Його склад – Олександр Дем'яненко, Володимир Шерстюк, Сергій Борисенко і Сергій Соловій.

З України приїхала Оксана Муха. Корінна львів'янка О. Муха виконує українські авторські та народні пісні, сучасні та класичні твори, виступала у 20 країнах Європи і Америки, має у доробку п'ять компакт-дисків. Вона виступала перед вояками на сході Донбасу, була переможницею пісенного конкурсу „Незабутня Квітка”.

Новим гостем з України був вокаліст Рус-

лан, який записав альбом у 2016 році. Його пісні – це романтичні балади про любов і втрачене кохання.

Хор „Думка” під керівництвом Василя Гречинського захопив аудиторію багатим репертуаром українських пісень.

У концертах виступили відомі і шановані виконавці – жіночий вокальний ансамбль „Ланка Галичанка” з Конектикату. Школа танцю ім. Роми Прийми-Богачевської (керівник Аня Богачевська-Лонкевич) показала улюблені танці „Привіт”, „Гопак”, „Вітерець”, „Галичанка” та інші. Грав скрипаль-віртуоз В. Попадюк. Народний гурт „Удеч” представляв Карпатський регіон України. Дебютувала на сцені фестивалю Ганна Дацько, 19-річна співачка зі Львова, яка працює на Союзівці цього сезону.

Стефан Калька, танцівник з балетної компанії Сакраменто і засновник хореографічного проекту „Столичний танець”, запропонував він'єтку „Картини Косенка”, надхнену музикою Віктора Косенка.

Вечірня гала „Ретро Львів” зібрала майже 160 осіб під наметом на львівському газоні. Це була благодійна акція для допомоги воякам в Україні.

Відбувся кінофестиваль в залі „Веселки”, де були показані фільми „Гірки жнива”, „Музика виживання: історія українського хору бандуристів” та „Фольк”. Кінофестиваль організувала Мая Лев.

Протягом дня гості брали участь в ряді майстерень і занять в „Українському селі”, де були представлені кераміка, писанкарство, та інші види народного мистецтва під проводом Галини Шепко. Інструктором співу була Лариса Чебеняк з вокальної групи „Голоси українського села”.

Гості також відвідали павільйон УНСоюзу, де мисткиня Алена Же розмальовувала личка для дітей та молоді. Також у павільйоні давали поради працівники Головної канцелярії УНСоюзу, був стенд з газетами „Український тижневик” і „Свобода”, які можна було взяти з собою.

Було проведено змагання з швидкісного поїдання вареників, яке провів Алекс Гутмахер. Переможцем став Юліан Романишин, 28 років, з Івано-Франківська, що проживає в Брукліні.

Скарбник Рома Лісович привітала гостей фестивалю й підкреслила роль Української Народної Фундації як організатора фестивалю, який став джерелом фінансування для дальшого розвитку Союзівки.

Фестиваль став можливим завдяки багатьом добровольцям. Також значні зусилля зробили Нестор Паславський, Стефко Драбик, Андрій Стефанишин, Богдан і Богдана Пужики, Глорія Горбата та її сім'я, Таня Солтис, Мар'янка Гаврилюк, Андрій Раковський і Роман Гаврилюк. Українську кухню забезпечили Андрій Соневицький та його співробітники. На черзі – 12-ий Фестиваль української культури на Союзівці.

Переклад з англійської мови: Левко Хмельковський.

Відкрили школу англійської мови

Учні та гості на відкритті літньої школи англійської мови.

ЗАЗДРИСТЬ, Тернопільська область. – 16 липня в Музейно-меморіальному комплексі ім. Патріярха Йосифа Сліпого почалася третя благодійна літня школа англійської мови, організатором та головним спонсором якої є Релігійне Товариство Українців Католиків „Свята Софія“ в США.

Школи створено у 2015 році для дітей з родин учасників війни, переселенців, дітей-сиріт та семінаристів вищих духовних семінарій Української Греко-Католицької Церкви (УГКЦ). Цьогорічний захід організатори присвятили пам'яті Блаженнішого Любомира Гузара.

На урочисте відкриття школи прибули особистий посланець Святішого Отця Кардинал Леонардо Сандрі, префект Конгрегації для Східних Церков; Апостольський Нунцій в Україні Клавдіо Гуджеротті; Патріярх УГКЦ Святослав; Секретар Синоду УГКЦ Єпископ Богдан Дзюрах; представники державних служб України та численні гості з-за кордону. Гостей вітали учасники літньої школи на чолі з директором Іриною Іванкович.

Під час екскурсії, яку вів Єпископ-помічник Тернопільсько-Зборівської митрополії Теодор Мартиняк, церковні достойники ознайомилися з життєвим подвигом Й. Сліпого, оглянули родинний дім Патріярха та нову музейну експозицію.

У своєму слові до учасників школи Патріярх Святослав зазначив: „Поглиблюйте свої знання англійської мови, вдосконалюйте їх та збагачуйте духовно“. Кардинал Л. Сандрі побажав усім надхнення Святого Духа. Єрархи уділили апостольське благословення вчительському та студентському колективі.

Впродовж трьох тижнів 29 юнаків та дівчат з Івано-Франківської, Київської, Львівської, Тернопільської, Харківської, Херсонської та Одеської областей (з них 15 семінаристів) вивчатимуть англійську мову на п'ятих рівнях: базовому, початковому, середньому, вищому та найвищому. Лекції вестимуть викладачі-добровольці зі США

Марта Пенкальська, Анастасія Блощинська й І. Іванкович, а також Трейсі Берг з Бельгії та Мартін Гантнер з Австрії.

У програмі – заняття з граматики, розмовної мови, читання, розуміння зі слуху, майстерності писання, адаптованої літератури. Вечірні лекції включають перегляд та обговорення кінофільмів, співи та класи з американської кухні.

Будуть щоденні молитви, вервиця, проща до Зарваницької Божої Матері. Для активного дозвілля обладнано спортивний майданчик, заплановано екскурсії визначними місцями західної України.

Директор школи І. Іванкович, професор англійської мови Менор коледжу у Філадельфії, розповіла, що програма у Заздрості отримала акредитацію та сертифікацію американської освітньої установи. Цього року вперше у школі беруть участь спудей чотирьох семінарій УГКЦ: Івано-Франківської, Київської, Львівської та Тернопільської.

До проведення літньої школи долучилися Тернопільська обласна державна адміністрація, Тернопільсько-Зборівська Митрополія УГКЦ, Українська Католицька Освітня Фундація в Чикаго, Фундація Українського Вільного Університету, Федеральна Кредитова Кооператива Самопоміч Нью-Йорк, Фундація „Спадщина“ (Чикаго), Львівська освітня фундація, парафія св. Івана Хрестителя в Нью-Йорку, Нью-Джерзі, парафія св. Миколая в Бафало, Нью-Йорк.

17 липня школу відвідав Митрополит-Архiepіскоп Львівський Ігор Возняк. Гостя вітали семінаристи Київської Трьохсвятительської вищої духовної семінарії. Владика зустрівся із директором школи І. Іванкович та оглянув нову музейну експозицію, присвячену життєвому шляху Патріярха Йосифа.

Товариство „Свята Софія“ США

АМЕРИКА І СВІТ

Путін знов може бути президентом

СОЧІ. – Президент Росії Володимир Путін провів інтерв'ю з учасниками середньої школи для здібних дітей у Сочі. На запитання, що він робитиме після закінчення свого терміну, В. Путін сказав: „Але я ще не вирішив, чи я покину президентство“, викликаючи оплески прихильної аудиторії. Виступ президента 21 липня був один місяць після протестів в Москві проти корупції Кремля, в яких головну роль грали молоді люди. Провідник опозиції Олексій Навальний хоче кандидувати на президента, але виглядає, що уряд не дозволить йому балотуватися. Закон не дозволяє президентам бути на посаді довше, ніж два терміни. В. Путін вже відслужив два терміни в 2000-2008 роках, потім передав владу на один термін довіреному спільникові Дмитрові Медведеву, відтак знову успішно балотувався на посаду в 2012 році. Рік раніше російська Дума прийняла закон, який продовжив президентський термін до шістьох років. („United Press International“)

Поляки протестують проти законопроекту

ВАРШАВА. – Десятки тисяч поляків вийшли на вулиці столиці протестувати проти законопроекту, який, на думку критиків, підриватиме незалежність польського судівництва. Згідно з обчисленням Міської ради, 50 тис. осіб брало участь в демонстрації 20 липня перед президентською палатою. Поліція казала, що було 14 тис. В інших великих містах країни також демонстрували тисячі осіб. Юрби народу вимагали, щоб Президент Анджей Дуда наклав вето на цей законопроект і на два інші, які надають політикам багато впливу над судовою системою держави. Несподівано для всіх, президент поступився і оголосив 24 липня, що накладе вето на два законопроекти, які найбільше обмежили б незалежність судівництва країни. Третій законопроект дозволяє міністрів справедливості мати більше контролю над окружними й місцевими судами. Провідники опозиції привітали цей крок президента, але дали кредит за успіх демонстрантам, котрі протестували в столиці понад тиждень. („Financial Times“, „The Washington Post“)

Атлетка зійшла з подіуму через гимн

ГРОСЕТО, Італія. – На європейському чемпіонаті 22 липня з легкої атлетики (віком до 20 років), який проходив у Гросето, білоруська атлетка Віялета Сковрцова зійшла з подіуму під час нагородження медалею, тому що заграла неправильний національний гимн. В. Сковрцова, котра здобула золоту медаль за потрійний скок, сказала, що вона була ображена, коли організатори чемпіонату заграли гимн Боснії-Чорногорії замість Білорусі під час церемонії нагородження. „Я розуміла, що я підривала процедуру церемонії нагородження і могла підлягати санкціям через те, включно з позбавленням медалі, але я не могла там стояти, коли грали гимн країни іншої від моєї вітчизни“, – сказала вона у заяві на веб-сторінці легкоатлетичної федерації Білорусі. Організатори церемонії вибачилися за помилку і провели другу церемонію для В. Сковрцової. („RFE/RL“)

Савдійська Арабія заарештувала принца

РІЯДАГ, Савдійська Арабія. – Король Сальман бін Абдулазіз 20 липня наказав заарештувати Принца Савда бін Мусаеда аль-Савда. Йому закидають побиття чотирьох жителів столиці. Газета „Арабські новини“ написала, що принца заарештовано ще перед оприлюдненням наказу, після того як на соціальних мережах появилися відео, в яких чоловік, подібний до принца, усно й фізично атакує кількох жертв – між ними жителя Ємему й двох жінок. Королівський наказ каже, що уряд хоче цим запевнити, що кожний, хто порушує закон, буде покараний без огляду на його статус. Внаслідок наказу принц сидітиме в тюрмі аж поки суд не винесе вирок. Уряд Савдійської Арабії вже карав членів королівської родини в минулому. У жовтні 2016 року страчено Принца Туркі бін Савд аль-Кабіра після того, як його визнано винним у смерті громадянина під час бійки. („United Press International“)

Митрополит-Архiepіскоп Львівський Ігор Возняк з учнями школи.

У липні почався Великий терор

80 років тому, 2 липня 1937 року, секретар Центрального комітету Комуністичної партії Йосиф Сталін вислав до секретарів обласних, крайових та центральних комітетів національних компартії шифрованого листа, яким оголосив початок Великого терору. Сталін зажадав, щоб „представники НКВД узяли на облік усіх куркулів, які повернулися на батьківщину, і найбільш ворожих з них негайно розстріляли в порядку адміністративного провадження їхніх справ через трійки, а інших, менш активних, але усе ж ворожих, переписали й вислали в райони за вказівкою НКВД“. У п'ятиденний строк треба було надати Москві склад трійок, а також число осіб, які мали бути розстріляні й вислані.

Виконання наказу Москви фактично розпочалося 5 серпня 1937 року і мало тривати чотири місяці. Насправді ж Великий терор був припинений лише 15 листопада 1938 року, тобто тривав понад 15 місяців. Відразу до Москви пішли звіти про перевиконання визначеного числа страт, прохання й вимоги збільшити їх, висувалися „зустрічні пляни“. Зверталися за таким збільшенням народні комісари внутрішніх справ Української РСР Ізраїль Леплевський (тричі), після його розстрілу Олександр Успенський (двічі). Вироки виносилися без виклику звинуваченого, без участі захисту і звинувачення, оскарженню вироки не підлягали.

Було намічено в СРСР засудити до розстрілу 75,950 осіб, ув'язнити в табір – 193 тис. осіб. Спеціальна комісія на початку 1963 року склала довідку, за якою в 1937-1938 роках було арештовано 1,372,392 особи, з них 681,692 особи розстріляно.

В межах України було заарештовано 265,669 осіб, з них 123,421 були розстріляні, інші відправлені у виправно-трудові табори, ув'язнені в тюрмах, засуджені до заслання і тільки 658 осіб звільнені. На Україну припала п'ята частина загальносоюзних арештів і розстрілів.

Жертвами репресій, депортацій і голоду в Україні стала приблизно третина українського народу. Україна залишилася без своєї національної провідної верстви, з неповною соціальною структурою. Американський дослідник української трагедії св.п. Джеймс Мейс писав, що нинішня Україна – це соціологічно випалена земля, де українці опинилися в ролі національної меншини, хоча вони становлять майже 80 відс. населення.

ІСТОРІЯ

Братковські з Бельгії пройшли шляхом свого родоначальника

Євген Цимбалюк

Данило Братковський, уродженець села Свищів на Волині, український поет і громадський діяч, автор книги „Світ, розглянутий по частинах“, не зрікся України і православної віри, тому його поляки у 1702 році закатували в Луцьку. Його нащадки в Бельгії, досліджуючи історію родоvodu, дізналися, що життя їхньому збереженому родові та прізвищу Братковський дав саме Данило.

Після страти на центральній площі Луцька поховати страченого дозволили у Луцькій братській церкві, де й нині покояться останки новопрославленого святого, адже чотири роки тому на Помісному Соборі Української Православної Церкви Київського Патріархату мученика Д. Братковського було канонізовано для місцевого шанування у волинському краї.

Доля братів Володимира, Віктора, Олександра Братковських з Бельгії склалася таким чином, що їхні батьки змушені були покинути Україну. Сім'я спочатку проживала в Німеччині, згодом в Бельгії. Розвинула там виноробство і забезпечує вином 13 відс. бельгійського та 8 відс. голландського ринку.

Братковські-бельгійці ніколи не цуралися свого українського родоvodu, створювали своє генеалогічне дерево. Воно своїм найдавнішим корінням сягає саме Д. Братковського. Аби реальніше відчувати цю родовідну сув'язь Володимир і Віктор з сином Братковські вирішили відвідати Україну і пройти шлях, торований свого часу їхнім попередником. Ця подорож на українські терени для них була першою.

Бельгійці побували в храмі, який береже усипальницю Д. Братковського, в селі Свищів, де він народився і понад 300 років тому селянам якого, усім без винятку, дав „вольницю“, тобто звільнив від кріпацької праці.

Нині про славетного земляка в Свищеві нагадує капличка біля місцевої Свято-Михайлівської церкви. А невдовзі буде і меморіальна дошка, яку взявся створити Дмитро Братковський, відомий в Бельгії архітектор.

Також у плянах Братковських – переклад заповіту свого далекого предка, написаного, коли той був в'язнем Луцької тюрми.

„А ще бельгійці мають намір відшукати в Україні родинні зв'язки, створити Товариство Братковського, знайти безпосереднє документальне підтвердження своєї приналежності до шляхетного українського роду“, – зазначив Дмитро Головенко, відомий український видавець та книголюб з Луцька, який став для гостей провідником під час їхнього перебування в Україні. „Водночас особисто мені приємно, що спонукую до глибшого історичного пошуку бельгійців стала книга Братковського, яку декілька років тому ми перевидали в Луцьку і яка, за збігом обставин, опинилася в Бельгії, в руках сімейства Братковських“, додав він.

Загалом бельгійці українського походження були в Україні приємно здивовані пам'яттю про свого предка, щирістю та гостинністю українців, на що Віктор Братковський, який з усієї делегації найдосконаліше володіє українською мовою, щиро сказав: „У Бельгії ми багато думаємо головою, а ви багато відчуваєте серцем“.

Бельгійці з волинянами біля храму, на теренах якого заповів поховати себе Данило Братковський. (Фото: Євген Цимбалюк)

Ціни на передплату нашої газети:

ДРУКОВАНА „Свобода“ (на папері)

Члени УНСоюзу		Не-члени УНСоюзу	
Рік	Пів-року	Рік	Пів-року
80 дол.	45 дол.	90 дол.	50 дол.

ЕЛЕКТРОННА (www.svoboda-news.com)

40 дол. на рік для всіх

ДРУКОВАНА І ЕЛЕКТРОННА

Члени УНСоюзу		Не-члени УНСоюзу	
Рік	Пів-року	Рік	Пів-року
85 дол.	50 дол.	95 дол.	55 дол.

СВОБОДА

Пам'ятаймо
про
Україну!

Газета заснована у 1893 році

Видає Український Народний Союз

Головний редактор: Рома Гадзевич

Редактори: Левко Хмельковський, Петро Часто

FOUNDED IN 1893

Svoboda (ISSN 0274-6964) is published weekly on Fridays by the Ukrainian National Association, Inc. at 2200 Route 10, P. O. Box 280, Parsippany, NJ 07054

☎ (973) 292-9800

E-mail: svoboda@svoboda-news.com

Fax (973) 644-9510

Website: www.svoboda-news.com

Postmaster, send address changes to:

Svoboda, P. O. Box 280, 2200 Route 10, Parsippany, NJ 07054

Передплата:

\$90.00 на рік, \$50.00 на півроку.

Для членів УНСоюзу – \$80.00 на рік, \$45.00 на півроку.

Електронна версія (www.svoboda-news.com) – \$40.00.

Чеки і грошові перекази виставляти на „Svoboda“.

Periodicals postage paid at Caldwell, NJ 07006 and additional mailing offices.

Адміністрація „СВОБОДИ“

Адміністрація / Оголошення	Володимир Гончарик
	☎ (973) 292-9800 x 3040
	Fax (973) 644-9510
	E-mail adukr@optonline.net
Передплата	Володимир Гончарик
	☎ (973) 292-9800 x 3040
	E-mail subscription@svoboda-news.com

Думки, висловлені в матеріалах, підписаних конкретним автором, не конче віддзеркалюють позицію редакції тижневика „Свобода“ або її видавця.

З РЕДАКЦІЙНОЇ ПОШТИ

Читаємо байки Олекси Запорізького

25 серпня мине 102 роки з часу приходу в цей світ талановитого українського байкаря Олекси Запорізького (Іллі Сеніка, 1909-1968), який народився у селі Мироліубівка на Запоріжжі, пройшов важкими життєвими дорогами, не оминувши й сибірської каторги, багато працював, поневірявся світами, писав, любив, страждав і рано покинув цей світ, знайшовши останній спочинок на кладовищі у Савт-Бавнд-Бруку, Нью-Джерзі.

2 квітня 1935 року І. Сенік був засуджений на три роки неволі в Сибіру. Повернувшись із табору, довго й безуспішно оббивав пороги різних установ – на роботу його ніде не брали. Не було де жити (часто ночував у парку на лавці), колишні друзі від нього сахалися. Коли гітлерівці окупували Запоріжжя І. Сенік написав п'єсу „Марко Отава“ про Голодомор 1932-1933 років, яку поставив в Дніпродзержинську театр.

По війні І. Сенік жив у Бразилії

та США, видав низку книг, високо оцінених літературною критикою. Багато друкувався у періодиці.

Зокрема часопис „Свобода“ 18 червня 1954 року писав: „Головна прикмета байок Запорізького – літературна досконалість їх форми, що свідчить про неабиякий літературний хист автора“. Цікавою була літературна оцінка Яра Славутича: „Будь благословенна Куритиба, що подарувала світові найкращого сучасного українського байкаря!“.

„Нові байки“ – останнє (посмертне) видання, зроблене зусиллями дружини автора Надії Сенік, побачило світ у видавництві „Смолоскип“ (перше видання було в Бразилії) і розійшлося Україною. Один примірник потрапив і до нашої бібліотеки, де періодично проводяться літературні читання творчого доробку земляка, письменника й філософа, байкаря Олекси Запорізького.

Анатолій Сазанський,
Миргород, Полтавська область

Вивчаймо українську мову

Доктор філологічних наук Олександр Пономарів відповідає на запитання читачів ВВС. Початок у „Свободі“ 22 січня 2016 року.

Яке закінчення має слово телефон у родовому відмінку?

Більшість словників дає чітку рекомендацію: зв'язок – телефону, апарат – телефона. Порівняймо: дзвін – дзвона про річ і дзвін – дзвону про звук.

Чи є якась відмінність між лиш, лише і лишень та що слід ліпше вживати?

Лише і рідше вживане лиш – обмежувальні сполучники, синонімічні тільки. Наприклад: „Тарас Шевченко цікавився не лише образотворчим мистецтвом, а й розвитком науки“. „З високих круч лине орлиний клекіт, лиш тихі води все стоять мовчазно“ (Леся Українка). А лишень – спонукальна частка: „Слухай лишень, що я тобі скажу“ (Олесь Гончар).

Чи українські слова печаль та хороший, які так часто вживають в українськомовній творчості, і чи є ліпші їхні відповідники?

Слово печаль уживане далеко рідше, ніж його синоніми смуток, сум, туга, журба, зажура тощо. Замість печаль у фразеологізмах використовуємо інші слова: це не мій клопіт; не мала баба клопоту; лицар сумного образу, а не печального образу.

Слово хороший є у всіх словниках української мови, але особисто я замість нього використовую добрий, гарний, файний, красний, ловкий.

Як правильно назвати мешканців Чикаго?

Ми регулярно утворюємо назви мешканців українських міст. Щодо міст інших країн краще казати мешканець Анкари, Ліверпуля, Мельбурна тощо.

Як правильно написати українською мовою операція по катаракті? Чи є якийсь інший варіант?

У медичній практиці поширена конструкція операція з приводу катаракти. Не знаю, чи вона найкраща, але саме її вживають.

Як треба казати: повідомити нам чи повідомити нас?

Кажемо: повідомте нам щось і повідомте нас про щось.

Чи можна вживати активні дієприкметники із суфіксами -уч, -юч.

Активні дієприкметники теперішнього часу: практикуючий, починаючий, граючий, захоплюючий, чаруючий, гальмуючий – невластиві сучасній літературній українській мові. Утворення з суфіксами -уч, -юч, -ущ, -ющ уживані лише тоді, коли вони втратили дієслівні ознаки: квітучий, болючий, цілющий, живущий. Коли такі ознаки є, то замість наведених дієприкметників використовуємо прикметники: захопливий, чарівливий, гальмівний, руйнівний – або іменники: поет-початківець, психолог-практик, тренер-гравець.

Чому пишемо Йемен, а не Ємен?

Ми давно вже пишемо не Йемен, а Ємен. Після вдосконалення українського правопису писатимемо й Феєрбах, Штайнмаєр, Єнс Столтенберг тощо, аби уникнути подвійної йотації.

Як відмінювати прізвища?

Коли прізвища закінчуються на приголосний або на -енко, то вони відмінюються, якщо належать чоловікові, і не відмінюються, коли стосуються жінки.

Отже, Денис Антончик, Іван Драч, Микола Лисенко – Денис Антончика, Івана Драча, Миколи Лисенка. Але – Софія Антончик, Марія Драч, Ольга Лисенко –

(Закінчення на стор. 13)

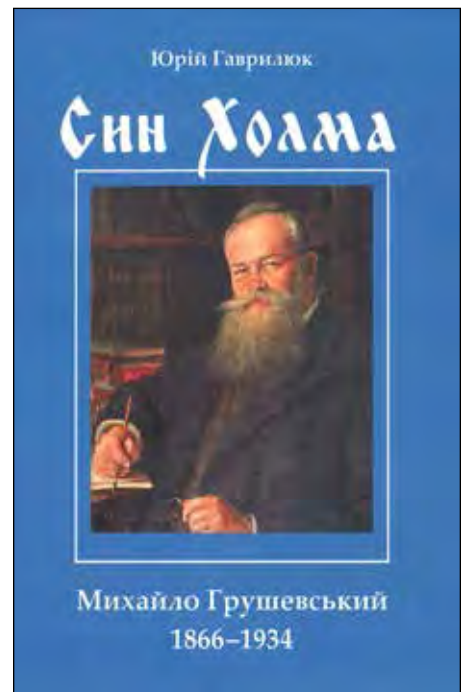
Видано на честь Грушевського

Від імени „Українського товариства“ маю честь надіслати до „Свободи“ наші найновіші публікації, видані наприкінці 2016 року до 150-річчя від дня народження Михайла Грушевського, першого голови української держави у ХХ ст. та визначного українського історика, народженого в Холмі 1866 року.

Це книжка Юрія Гаврилюка „Син Холма. Михайло Грушевський, 1866-1934“, і брошура „Михайло Грушевський. Холмські сліди“. Сподіваємося, що завдяки цим виданням вдасться нагадати громадськості про місце народження М. Грушевського та холмські сліди у його біографії.

Книжку і брошуру видано завдяки дотації Міністра внутрішніх справ і адміністрації Республіки Польща.

Григорій Купріянович,
голова товариства
Люблін, Польща

Шукаємо нащадків Опанаса Сластіона

Звертаюся уклінно про допомогу в пошуках слідів видатного полтавського мистця, розробника українського архітектурного модерну, видатного художника, кобзаря та кераміста Опанаса Сластіона. Його син Юрій Сластіон жив у США та, на превеликий жаль, пішов з життя. Некролог про його відхід був надрукований у „Свободі“.

Ми займаємося увічненням пам'яті О. Сластіона та боремося за те, щоб його творіння були взяті під охорону державою, а також прагнемо провести реставрацію його робіт. Нам конче важливо відшукати матеріали про нього, адже на батьківщині

все майже втрачено.

Чи відомо читачам тижневика, де можна знайти праці Ю. Сластіона, який він написав багато мистецьких робіт, а також справжню біографію свого батька?

З нашим проектом можна ознайомитися в Інтернеті: <https://www.facebook.com/slastionschools/>. Тел.: 380-6-240-4434. Електронна пошта: pyryatyn@gmail.com

Ольга Герасим'юк,
перший заступник голови
Національної ради з питань
телебачення і радіомовлення України,
Київ.

Слово до наших дописувачів

Редактори „Свободи“, готуючи до друку дописи читачів та передплатників тижневика, щодня мають проблеми із тими з них, які забувають золоте правило підготування вісток про події – що, де, коли? Отже, у кожній вістці має бути зазначено, що саме, де і коли відбулося у громад. Дату події не заміняють слова: „одного соняшного дня“, „на початку тижня“, „нещодавно“, „вчора“, „у день свята“. Якщо подія тривала кілька днів (фестиваль, конференція і т. п.) просимо не писати „у четвер“, „у п'ятницю“, а подавати дату. Має бути зазначене місце події (місто, штат).

Називаючи прізвища, слід подавати не ініціали, а повні перші імена. Найчастіше дописувачі не подають перших імен згадуваних історичних осіб. Скорочені назви (абрєвіатури) мають бути написані повністю.

Дописувач має подати дані про себе (ім'я та прізвище, поштову адресу, число телефону або електронну адресу), а при висиланні фотографії слід подати ім'я та прізвище фотографа. До фотографії має бути підпис українською мовою, особливо стосовно прізвищ. Дехто з дописувачів пише: „фото 1“, „фото 2“, тоді як надіслані світлини мають інші позначення (наприклад, IMG 13007.JPG).

Деякі автори висилають до редакції статтю, а через кілька днів шлють її вдруге з зазначенням – „де виправ-

лений текст“. Доцільніше відразу, не поспішаючи, підготувати остаточний варіант майбутньої публікації. Не варто двічі чи тричі посилати той самий матеріал, бо така практика викликає сумнів, чи надіслано однакове.

Оскільки УНСоюз видає два періодики – українською та англійською мовами, варто посилати свої листи до тієї редакції, яка готує відповідне видання: українські тексти – до „Свободи“, англійські – до „The Ukrainian Weekly“.

Вістки і світлини слід висилати не в тексті листа, а в додатку до нього. Буває, що особа, яка висилає вістку, не подає її автора і через це редактор схильний вважати автором саме цю особу. Взагалі у кожній вістки чи статті має бути конкретний автор, а не анонімні „пресова служба“ чи „прес-секретар“.

Радимо зважати, що газета має обмежений обсяг, а тому стримувати себе у бажанні переказати усю біографію поета, якому присвячено вечір, або історію села, у якому відбувається дійство. Не завжди доцільні й надто особисті емоційні оцінки типу „неймовірний успіх“, „неперевершений голос“, „неповторний концерт“.

Недотримання цих простих правил призводить до зайвого листування і затримує появу в газеті надісланих статей чи вісток.

Редакція

ЖИТТЯ ГРОМАДИ

На оселі СУМ відзначили Свято Героїв

Відкриття Свята Героїв на оселі Спільки Української Молоді. (Фото: Мирослав Лапан)

Богдан Гаврилюк

ЕЛЕНВІЛ, Нью-Йорк. – 2 липня українська громада урочисто відзначила Свято Героїв на оселі Спільки Української Молоді (СУМ), присвячене 75-річчю УПА та 70-річчю Акції „Вісла“.

За давньою традицією свято організувала Головна Управа Організації Оборони Чотирьох Свобід України (ООЧСУ). Свято розпочалося святковою ходою, в якій представники всіх українських громадських організацій з прапорами та вінками пройшли до Каплички св. Архистратига Михаїла, збудованої в пам'ять жертв Акції „Вісла“.

Біля каплички голова Крайової Управи СУМ Америки Юрій Микитин та голова Головної Управи ООЧСУ Степан Качурак привітали Владика Павла Хомницького, який відслужив архиєрейську Службу Божу. Гість з України, капелян для Львівської Епархії о. Степан Сус виголосив слово про пропам'ятне свято.

Після Служби Божої Ю. Микитин привітав присутніх та передав провадження святкової частини С. Качуракові, який розповів про історію і спорідненість обох річниць, представив та привітав представників українських організацій та присутніх, які брали участь у святкуванні.

С. Качурак оголосив вшанування пам'яті всіх героїв та борців за волю України, особливо тих,

які тепер віддають свої життя, зокрема Маркіяна Григорія Паславського, який згинув у боротьбі за незалежність України на Донбасі. Присутні вшанували пам'ять хвилиною мовчанки з салютом прапорів. Пролунала пісня „Пливе кача“, яка стала символом журби народу.

До головної промови ведучий запросив гостя з України, головного редактора тижневика ОУН (б) „Шлях Перемоги“ Віктора Рога, який розповів про воюючу молодь України і закликав бути справжніми борцями за свою батьківщину.

Виступили Виховно-вишкільний табір „Смолоскипи“ ім. Василя Ващенко та учасники табору „Спадок нескорених“ ім. Героїв УПА. Під супровід Богдани Волянської вони співали Гімн українських націоналістів та пісні „Повіяв вітер степовий“ і „Зірвалася хуртовина“.

Голова Товариства Колишніх Вояків УПА Зеня Брожина привітала присутніх і запросила на урочисте відзначення 75-ої річниці УПА, яке відбудеться 14 жовтня цього року в Українському Американському Культурному Центрі Нью-Джерсі у Випані.

Президент Українського Народного Союзу Стефан Качарай теж привітав усіх з цієї історичної нагоди.

С. Качурак прочитав привіти від ОУН(б) за підписом голова Проводу Стефана Романіва, Української Католицької Епархії у Філадель-

фії (Митрополит-Архієпископ Стефан Сорока), Української Православної Церкви США (Митрополит Антоній, Архієпископ Даниїл), Стемфордської Епархії Української Католицької Церкви (Владика Павло Хомницький), Верховної Ради України (народний депутат Олег Медуниця), Постійного представництва України при ООН (Посол Володимир Єльченко), Посольства України у США (Посол Валерій Чалий), Генерального консульства України в Нью-Йорку (Генеральний консул Ігор Сибіга), Ради Українських Державницьких Організацій Америки (голова Олесь Стрільчук, секретар Галина Турик), Світової Ліги Українських Політичних В'язнів (голова Богдан Качор, секретар Ігор Мірчук), Товариства Вояків УПА (почесний голова Богдан Ковалик), Головної Управи ООЧСУ (голова С. Качурак, екзекутивний секретар Іван Яворський), Головної Управи Об'єднання Жінок ОЧСУ (голова Христя Верещак, заступниця голови Наталка Качурак) та нью-йоркського Відділу ім. Уляни Целевич (голова Н. Качурак), Товариства Колишніх Вояків УПА (голова З. Брожина), Світового Конгресу Українців (президент Євген Чолій), Ліги Українців Канади (голова Роман Медик), Ліги Українок Канади (голова Оксана Кузишин), Крайової Управи СУМ Канади (голова Тамара Татарин), Українсько-

(Закінчення на стор. 9)

Владика Борис Гудзяк відвідав парафію біля Бостону

Ярослав Марцінків

ДЖЕМЕЙКА-ПЛЕЙН, Масачусетс. – 9 липня українську греко-католицьку парафію Христа Царя відвідав Єпископ епархії св. Володимира Великого в Парижі для українців греко-католиків Франції, Бельгії, Нідерландів, Люксембургу та Швейцарії Борис Гудзяк, який разом з деканом богословського факультету у Католицькому університеті Вашингтону, доктором літургійного богослов'я о. Марком Морозевичем вручив почесний докторат Українського Католицького Університету відомому богослову о. д-ру Робертові Тафтові.

Владика Б. Гудзяк відслужив Літургію разом із парохом о. д-ром Ярославом Налисником. У своїй проповіді владика говорив про Патріярха Йосифа Сліпого, 125-річчя з дня народження якого вірні відзначають, і Патріярха Любомира Гузара, 40-ий день відходу якого поминають.

Після Літургії відбулась поминальна Панахида у 40-ий день відходу у вічність Патріярха Любомира. Після цього парафіяни мали можливість спілкуватися з Владикою Бори-

сом, який розповів про стан справ у своїй епархії, про виклики і досягнення.

Завершив зустріч о. Я. Налисник словами вдячності і признання Владичі Борисові за глибоку віру, відда-

ність Церкві і Україні, за добрий приклад для молоді, як можна і потрібно здійснювати шляхетні ідеї, якщо за ними є глибоке власне переконання, дисципліна та готовність до самопожертви.

Мирон Кравчук передав 500 дол. на програму УКУ „Smoothie Project“, яка пропагує здоровий спосіб життя – кожного тижня молоді парафіяни продають соки, а прибуток іде на потреби парафії та УКУ у Львові.

Парафіяни з Владикою Борисом Гудзяком. (Фото: Ярослав Марцінків)

День Батька святкували на „Тризубівці”

Роман Лужецький

ФІЛЯДЕЛЬФІЯ. – На спортову оселю „Тризубівка” 18 червня багато гостей прийшло в українському народному одязі відзначити День Батька.

Фестиваль відкрив Євген Луців, надавши слово о. Романові Пітулі, який провів молитву „Боже Великий, Єдиний” та висловив надію на перемогу непоборної української нації над злом. Присутні вшанували хвилиною мовчання пам'ять „Небесної сотні” та полеглих воїнів в Донецькій та Луганській областях.

Державні гімни США й України (сольо Ігор Кушнір) стали першим акордом урочистостей на літній сцені. Відтак від імени Ореста Лесюка, голови Українського Спортивного Ос-

редку „Тризуб”, ведучий привітав усіх із Днем Батька.

Свято традиційно розпочалося хореографічною композицією „Привіт” у виконанні дитячої школи „Волошки” під керівництвом Олега Гудем'яка. Далі були виконані танці з різних регіонів України, зокрема Буковини, Бойківщини, Поділля, Гуцульщини та Закарпаття. З добіркою українських пісень виступили юні співаки Діана Савчин, Вікторія Баляк, Софія Пітула.

Після мистецької частини відбулася забава під звуки акордеоніста Володимира Сизоненка.

Одночасно з концертом на шести футбольних полях проходив фінал за чаші Американської аматорської футбольної федерації 1-го регіону.

З Днем Батька Ореста Лесюка вітають Христина Зайшла та учасниці дитячої школи танцю „Волошки”. (Фото: Роман Лужецький)

На оселі СУМ...

(Закінчення зі стор. 8)

го Конгресового Комітету Америки (президент Андрій Футей), Центру Українсько-Американських Відносин (директор Володимир Зарицький), газети „Національна Трибуна” (головний редактор Степан Слуцький, адміністратор Н. Качурак), Фондації „Спадщина” (президент Тарас Дрозд), Українського Народного Союзу (президент С. Качарай, секретар Юрій Симчик, скарбник Рома Лісович), Крайової Управи Організації Оборони Лемківщини (голова Марко Гованський), Колишніх Вояків 1-ої Дивізії Української Народної Армії (Богдан Наугольник), Радіо „Домівка” в Нью Йорку (директори Ярослав Кошилевський та Сергій Тарновецький), Українських Американських Ветеранів (командир штабу Нью-Йорк Петро Польний, представник штабу Нью-Джерсі Зенон Галькович), ряду осередків СУМ, відділів ООЧСУ, Українського Народного Дому в Брукліні (голова Станіслав Грицьков'ян), Української Національної Федеральної Кредитової Кооперативи (голова Ради директорів С. Качурак, секретар д-р Артур Григорович), Української Федеральної Кредитової Кооперативи СУМА Йонкерс (голова Ради директорів Андрій Горбачевський, почесний голова Володимир Козицький, президент Роман Козицький).

Відновлений 41-ий Відділ ООЧСУ з Брукліну чисельно брав участь у святкуванні і також підтримував своєю працею фестиваль „Надія є”. На святі побували колишній голова Головної Управи ООЧСУ, Українсько-Американської Фондації „Воля”, довголітній голова та виховник осередку СУМ в Пасейку, Нью-Джерсі, Теодор Олещук, голова Колишніх Вояків 1-ої Дивізії Української Народної Армії Б. Наугольник, Мирон Свідерський, який на 92-му році віку відродив діяльність Відділу ООЧСУ у Амстердамі, Нью Йорк, подружжя Уздейчук, які довгі роки підтримують Свято Героїв, українські американські ветерани П. Польний, З. Галькович, Володимир Ковбаснюк та Джим Федорко.

Інсценізовану Присягу воїна УПА підготували учасники Виховно-вишкільного табору (монтаж голови 6-го Відділу ООЧСУ у Філядельфії Юрія Наконечного).

Після концертної програми відбулося урочисте покладання вінків до пам'ятників загиблим героям. Хорунжі – юні сумівці – піднесли прапори США та України. Гімни обох держав заспівав соліст Митрополітан-опери Стефан Шкафаровський з участю присутніх.

Степан Качурак (зліва) і Юрій Микитин вітають Владику Павла Хомницького.

С. Качурак подякував гостям та учасникам свята, зокрема Владиці П. Хомницькому, о. С. Сусові, команді Виховно-вишкільного табору на чолі з комендантом Христиною Кобилецькою та головною виховницею Марією Поліщук, Старшо-Юнацькому табору під опікою головного виховника Віктора Курилика, адміністраторів оселі СУМ Андрієві Стасі-

ву, Степанові Прятці за професійне озвучення свята. С. Качурак закрив свято привітом „Слава Україні!”, на який присутні відповіли: „Героям Слава! „Україна понад усе!”

У головній залі з доповіддю виступив В. Рог. Зустріч завершилася показом фотовиставки про УПА, на якій В. Рог провадив туру.

Хорунжі очолили святкову ходу.

Президент СКУ виступив у Торонто

Промовляє президент Світового Конгресу Українців Євген Чолій.

ТОРОНТО. – 17 липня президент Світового Конгресу Українців (СКУ) Євген Чолій виступив перед Консультативно-дорадчою радою Конгресу Українців Канади та Президентським колом у Торонто і представив досягнення та пріоритети СКУ.

Він зосередився на зусиллях, спрямованих на захист територіальної цілісності України, підтримку процесів її європейської та євроатлантичної інтеграції, просування реформ в Україні та протидію російської дезінформації.

Е. Чолій відзначив значну моральну та фінансову підтримку для СКУ з боку Костя і Луїзи Темертеїв та Ігоря Ігнатівича і д-ра Марти Вітер. Він також привітав Джорджа Мигалю з недавнім удостоєнням ордена Канади.

„Світовий Конгрес Українців дякує Конгресові Українців Канади на чолі з його президентом Павлом Іродом за популяризацію СКУ під час відзначення його 50-річчя та за тісну співпрацю над важливими українськими питаннями”, – заявив Е. Чолій.

ФОТОРЕПОРТАЖ: ФЕСТИВАЛЬ УКРАЇНСЬКОЇ КУЛЬТУРИ НА СОЮЗІВЦІ

(Фото: Христя Сизоненко)

„Привіт“ передає Школа танцю Роми Прийми-Богачевської.

Танок „Картини Косенка“.

Танок „Бойківська Спащина“.

Завжди популярний „Гопак“ у виконанні школи танцю Роми Прийми-Богачевської.

Оксан Муха разом із групою „Козак Система“ з України.

Стефан Качарай, президент Української Народної Фундації, вітає гостей фестивалю.

Працівники та добровольці за прилавком Українського Народного Союзу.

Ведучі фестивалю Василь Попадюк і Ліда Кульбіда.

„Пікардійська Терція“ з України виступає на благодійному вечорі „Ретро Львів“.

Вокалістка Оксана Муха зі Львова.

„Козак Система“ з України.

Виступає Ганна Дацько.

На сцені співак Руслан.

Гурт „Удеч“ з різними музичними інструментами представляв Карпатський регіон України.

Співає „Ланка Галичанка“.

Біля прилавку УНСоюзу Атена Же фарбує лице дівчинки.

Андрій Добрянський при інформаційному столику УККА.

Змагання з швидкісного поїдання вареників.

НОВІ ВИДАННЯ

Справді несподівана книжка

Олександр Гаврош

Петро Часто. „Вулиця Рилеєва“, Ужгород. Видавництво „Тітрапі“. 2017.

Петро Часто завжди був оригінальним автором на закарпатському ґрунті, „білою вороною“, яка вирізнялася серед тутешньої літературної фавни як поведінкою, так і думками. Дві збірки оповідань „Високе село“ (1978) та „Самотності просто нема“ (1988), що побачили світ ще в радянські роки – це весь літературний доробок автора, в якому вгадувалася

величезна внутрішня потенція і напруга. Однак, доля повела так, що подружжя Частів змушене було податися до США, де їхню наймолодшу доньку чекали надзвичайно складні, але, на щастя, рятівні операції на серці.

Опинившись в еміграції, в зовсім нових умовах, де гостро стояла проблема елементарного виживання, П. Часто віддав себе винятково журналістиці, працюючи вже понад 25 років в газеті Українського Народного Союзу „Свобода“.

Й ось після майже 30 років літературного мовчання (якщо не бра-

ти до уваги низку публіцистичних книжок – „Між“, „Звідки ти, Росіє, і куди?“, „На полі Куру“, „Жовте листя по синій воді“, „Пам'ятай!“, „З нашого поля“, „Що ти накоїв, Одіне?“, „І всі давно змінилися адреси...“, „Вільне слово американської України“), в Ужгороді у видавництві „Тітрапі“ побачила світ книжка „Вулиця Рилеєва“, яка складається з двох повістей – однойменної „Вулиця Рилеєва“ та „Неповторне вино врожаю 1832 року“.

Тож 2017 року П. Часто втретє відродився письменником і знову в іншій іпостасі. Якщо у „Високому селі“ показав себе майстром лірично-психологічних оповідань, у „Самотності просто нема“ вже

більшає філософського погляду на життя наших сучасників, то в останній книжці автор звертається напряму до історії.

„Вулиця Рилеєва“, жанр якої письменник визначив як повість-памфлет, виглядає вельми своєрідно у сучасному літературному процесі. Вже сама тема – декабристський рух у Росії – є диковинкою для нинішнього українського читача. Хоча саме Україна була одним з центрів дворянської опозиції до царської монархії. І повішені ватажки повстання на Сенатській площі полковник Павло Пестель та поет Кіндрат Рилеєв не дарма провели саме на наших теренах важли-

(Закінчення на стор. 13)

Дослідження повстань, які охопили Україну

Левко Хмельковський

Володимир Тилишак. „1930. У.С.Р.Р. Повстання“. Київ. „Смолоскип“. 2016. 208 стор.

У 1930 році уся Україна спалахнула вогнем селянських повстань. Причиною стало вилучення у селян посівного зерна, коней, реманенту для новостворюваних колгоспів, пограбування і закриття церков. Історію повстань дослідив за матеріалами каральних органів, наукових публікацій і споминів заступник голови Українського інституту національної пам'яті Володимир Тилишак.

Показовими були масовість і поширеність повстань, переважна участь у них жіноцтва.

Більшовики криво придушили повстання, багато повсталих були вбиті на місці, інші розстріляні після придушення виступів. Лише у лютому-квітні повстали 1,895 сіл. Москва злякалася такого несподіваного і масового опору і Сталін збагнув, що українське село просто треба винищити. Знаряддям для цього став Голодомор.

Дослідження дозволяє пояснити причину Голодомору 1932-1933 років. Звісно, спершу з селом погралися у піддавки і у ряді випадків повернули селянам майно і збіжжя. Але у Кремлі впродовж 1931 року вже готували для села голодну смерть. Дослідження повстань 1930

року органічно доповнює історію приборкання України владою і кулями більшовиків, а також відкриває старанно замовчувану трагедію.

Селяни не мали зброї, вони брали до рук свої знаряддя праці. Лише окремі чоловіки мали вогнепальну зброю. Проти селян кинули міліцію, прикордонників, а також так званих активістів – комуністів та комсомольців. Серед більшовицького активу теж були жертви, але незрівняно менші у порівнянні з жертвами селян, проти яких були застосовані кулемети, гранати, кіннота.

Повстання виявили провідників, здатних зрушити селян до бою. У ряді випадків це були колишні старшини Армії УНР, уцілілі після війни з Росією. Вони гинули в боях або були розстріляні в тюрмах. Історія зберегла їхні імена і варто б тепер подбати про увічнення цих сільських героїв.

В книзі описані повстання на нинішній Черкащині. У тодішній Шевченківській окрузі повсталих очолював Степан Блажевський з села Ксаверового, який від революції не припиняв підпільної боротьби, спершу мав партизанський загін, розбитий переважними силами червоних. С. Блажевський з двома братами вчився у Черкаському духовному училищі, потім працював телеграфістом на станції Бобринській.

У рік повстання він знову скликав свій загін і діяв рішуче: палив по

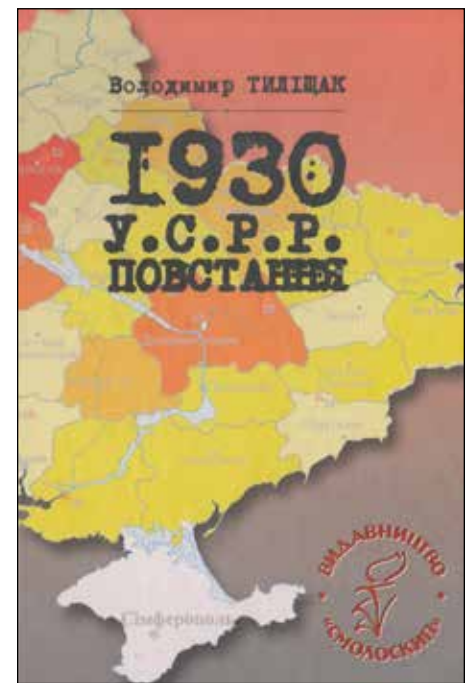
селах установи більшовиків, на місці розстрілював активістів. Спеціальна каральна група під проводом Павла Орлова була спрямована проти повстанців. 15 лютого 1930 року в лісовому урочищі Ламані Гори між Млієвом і Городищем стався вирішальний бій, у якому загинув С. Блажевський.

Друге повстання на Черкащині почалося 6 квітня 1930 року в селах Драбівського району. Його очолював 23-річний студент Данило Охріменко, який поставив за мету відновлення УНР. Повстанці з Перервинців і Митлашівки захопили залізничну станцію Драбів, вбили місцевих активістів. Повстання було придушене. Влада розстріляла 20 його учасників, серед них Д. Охріменка. 69 повстанців були засуджені до тривалої каторги.

Більшість повстань вибухла стихійно. В лютому повстали численні села довкола Шепетівки. На приборкання влада кинула підрозділи силовиків з Києва та Харкова. Першої ж ночі вони арештували 149 повстанців. Почалися репресії.

На Луганщині в сутичках з владою були жертви з обох сторін. Після придушення повстання були розстріляні 11 його учасників, засуджено десятки до позбавлення волі.

В селі Немиринцях біля Старокостянтинова повстали жінки, які забрали з колгоспу 1.5 тонни свого зерна, розгромили радянські установи. Проти них кинули військо і

тоді жінки вирішили йти хресною ходою до кордону з Польщею. Шлях перепинила кіннота прикордонників.

Значні війська були спрямовані на придушення повстань в селах Вінничини. Селяни атакували озброєну кінноту. Троє повстанців в бою загинуло. На інших чекали репресії після повстання.

Повстання 1930 року не мали жодного шансу на перемогу. Але засвідчили непокору України насильницькій політиці Москви, яка проти українців застосувала голод і терор. Повчальна лекція для тих, хто й досі тужить за дружбаю з північним „братнім народом“.

Представили книгу „Спомини мого життя“

Георгій Лук'янчук

КИЇВ. – З нагоди відзначення 76-ої річниці Акту відновлення української державности, проголошеного 30 червня 1941 року у Львові, в українській столиці 30 червня в Будинку вчителя відбулася презентація книги Омеляна Коваля „Спомини мого життя“.

У програмі, якою провадив голова Конгресу Українських Націоналістів Степан Брацюнюк, виступили Зеновій Коваль, син О. Ковалю – бельгійський дипломат, радник з питань ЮНЕСКО при Посольстві Бельгії у Парижі, директор Будинку вчителя Руслана Рудковська. Співали Світлана Мельничук, Тарас Компаніченко і Василь Нечепя.

О. Коваль все своє життя присвятив громадській праці на користь України, мешкає у Львові. На емігра-

ції був очільником Спілки Української Молоді, головою української громади в Бельгії, довголітнім членом Головного Проводу ОУН(б), відповідав за налагодження міжпартійних стосунків на еміграції та освіту покоління, народженого у вигнанні.

У книзі „Спомини мого життя“ розповідає про перебування в нацистському таборі Авшвіц разом з Степаном Ленкавським і Петром Мірчуком, про розправу в таборі з братами Степана Бандери – Олександром і Василем.

На думку істориків, ця книга стане великим досягненням у дослідженні історії національно-визвольної боротьби УПА, політичної діяльності української післявоєнної діаспори.

Упорядник видання – Микола Посівнич, редактор – Ярослав Сватко.

Зеновій Коваль з ведучим презентації Степаном Брацюнюком (зліва). (Фото: Георгій Лук'янчук)

Справді несподівана...

(Закінчення зі стор. 12)

ві етапи свого життя та становлення. Книжка П. Часто – дуже доречне нагадування про це.

Автор розповідає у повісті начебто про сучасність – про події у школі теперішньої Воронежської області (колишня Слобожанщина), де завзятий вчитель історії Дмитро Плужников заповзв'явся вшанувати пам'ять про вихідця з тутешніх країв К. Рилеєва. Ще донедавна возведені в національний пантеон імена декабристів в путінській Росії сприймаються вже неоднозначно. Авжеж, масони, змовники, вороги царя й отечества. І невинна ідея назвати вулицю в містечку Кантемирівка на честь декабриста отримує справжній опір з боку влади, представників яких автор вособлює в путінській всевладній партії „єдиноросів“.

У боротьбі за правду на боці учителя опиняються його учні та кохана дівчина Галя, чия мати написала дисертацію про російську літературу XIX ст., але котра також не поділяє поглядів доньки. Таким чином в ідеологічному герці зударилася молоді і старі сили. Перемогла, ясна річ, офіційна думка. Вулицю ім'ям Рилеєва не назвали, а учитель Плужников змуше-

ний був виїхати до Харкова, столиці Слобідської України, куди й кличе свою любов.

Однак, фабула повісти для автора – тільки привід викласти свої міркування про декабристський рух, який він глибоко вивчив, і можливість дати ширше трактування Росії не тільки початку XIX ст., але й нинішню. Недарма ж свій твір П. Часто означив як памфлет. Як у романі Миколи Хвильового „Вальдшнепи“, головним тут є не сюжет твору, а думки, ідеологічні позиції, вкладені до уст персонажів. Таким чином читач опукло бачить конфлікт, який заповзв'явся висвітлити автор.

В українській художній літературі декабристський рух не був „чистою дошкою“. Маємо твори на цю тему, хоч їх і небагато. Повість П. Часто задає інший вимір розуміння цієї сторінки історії. Власне, тут маємо сплав історії та філософії, те, що фахівці називають історіософією. Тому „Вулиця Рилеєва“, попри нібито простий сюжет, твір не для легкого читання. Осилити його зможе тільки вдумливий читач, який у книжках шукає мудрості, а не розвагу. Чи не кожна сторінка „Вулиці Рилеєва“ сповнена фактами та міркуваннями, які після прочитання повісти складаються в систему авторського бачення Росії та її нещасливих бунтівників.

Твір „Неповторне вино врожаю 1832 року“ П. Часто означив як повість-версію. Тут автор віддає шану своєму закарпатському періодові життя. Ще в Ужгороді його захопила історія Костянтина Матезонського, загадкового емігранта з Російської імперії, який створив в Ужгороді перший професійний церковний хор і мав великий вплив на своїх сучасників. За словами учнів, К. Матезонський був учасником декабристського руху і виїхав до Австрійської імперії, ховаючись від переслідування. Відомо про цю історичну особу вкрай мало, навіть його ім'я є псевдонімом. Мабуть, звідси й зароджується авторське визначення жанру твору як „повість-версія“.

П. Часто змальовує нам Ужгород першої третини XIX ст. Бачимо відомих на Закарпатті діячів – Івана Чурговича, Івана Фогорашія, Василя Довговича тощо. На жаль, повість має лише пів сотні сторінок, тож великої панорами розгорнути не вдалося. Я б її назвав радше заспівом чи етюдами до якогось більшого твору, який так і проситься на папір. Втім, неможливо не погодитися з оцінкою проф. Сергія Федаки, який у своєму відгукові на „Неповторне вино...“ вважає цю повість „...у чомусь взірцевою для нашого історико-белетристичного наративу“.

Закарпатська історія цього пері-

оду майже не висвітлена в художній літературі. В радянські часи на будительство XIX ст. було накладено табу, бо його провадили священники-уніяти. В сучасну добу закарпатські письменники шукають для історичних творів якихось гострих пригодницьких чи навіть детективних колізій. (Як-от, романи Сергія Федаки „Карпатський кросворд“, „Валет Валентина Другета“ чи Мирослава Дочинця „Криничар“, „Мафтей“). У цьому ряді повість П. Часто принципово інша. Автора, як завжди, цікавить глибина, філософська наповненість твору. Йому важливо донести до читача істину, що відкрилася його серцю. Сам же сюжет твору є тільки формою, а не змістом повісти.

Книжка „Вулиця Рилеєва“ збагачує сучасну українську літературу і темами, і підходами до їхнього висвітлення. Головне, щоб її прочитали. (На жаль, невеличкий наклад в ужгородському видавництві навряд чи цьому посприє).

Саме прочитання найбільше бракує сучасному літературному процесові, коли вартісні твори часто залишаються у затінку суспільної уваги, а гучний розголос мають книжки „модних“ авторів, чий тексти часом не варті затрачених на рекламу зусиль.

Ужгород

Вивчаймо українську...

(Закінчення зі стор. 7)

Софії Антончик, Марії Драч, Ольги Лисенко.

Як правильно: латинське з походження чи латинське за походженням?

Тут можливі три варіанти: ім'я, латинське за походженням, з походження і латинського походження.

Як правильно передавати W з германських мов?

Звук, позначений цієї літерою, потрібно відтворювати українським В. Отже, Дейвід Бові, Вімблдон.

У словниках немає слова наразі, а ви його вживаєте.

Прислівник наразі є в 5-му томі 11-томного „Словника української мови“ (1974 рік), а також в „Українському орфографічному словнику“ (2009 рік). Тож таке слово є.

Останнім часом дедалі частіше в новинах уживають слово троща замість звичного катастрофа або аварія. Чи є якась різниця у вживанні цих слів? І від чого походить слово троща?

Слово троща походить від дієслова трощити, розбивати, руйнувати і є синонімічним до аварія корабля. Розгойдування судна на хвилях українською мовою зветься хитавиця.

Як правильно відмінювати в родовому відмінку назви „Газпром“ і „Нафтогаз“?

Назви цих та інших організацій у родовому відмінку мають закінчення -у: „Нафтогазу“, „Газпрому“, „Укртелекому“.

Чи не мали б ми в офіційних документах і взагалі вживати Володислав, а не Владислав, як Володимир, а не Владимир?

Перешкод для цього немає, бо

в словнику „Власні імена людей“ Лариси Скрипник та Ніни Дзятківської Володислав стоїть поряд із Владислав.

Чи слово лице – українське, чи це російнізм або якийсь діалектизм?

Лице – рідковживаний синонім до слова обличчя. Воно використовується також у окремих фразеологізмах, наприклад показати товар лицем, спасти з лица, тобто змарніти.

Яке закінчення має слово кишечник у родовому відмінку?

В українській мові є морфологічні варіанти кишковик, кишківник і кишечник. Усі вони в родовому відмінку мають закінчення -а.

Як буде назва села Рожнів у родовому відмінку: Рожнова чи Рожнева?

Правильна форма – Рожнева. Тут „і“ в закритому складі чергується з „є“ в складі відкритому.

Виглядати чи мати вигляд?

Замість гарно виглядаєш треба – маєш гарний вигляд. Замість виглядав стурбовано потрібно видавався стурбованим. Виглядає дивно – видається дивним. Яблука виглядають апетитно можна замінити на апетитні на вигляд. Отже, основне значення дієслова виглядати – це дивитися кудись, крізь щось, видіти, вдивлятися кудись. „Марно, брате, не вигляне чорнобрива з хати“ (Тарас Шевченко). „Біля воріт давно вже виглядала синів стривожена мати“ (Михайло Стельмах). Найголовніший аргумент – відсутність значення „мати вигляд“ у дієслова виглядати у словнику Бориса Грінченка, який є основним мірилом українськості питомих українських слів.

Як писати імена росіян та білорусів?

За традицією ми в українській мові відтворюємо імена росіян та білорусів, пристосовуючи їх до української фонетико-морфологіч-

ної системи.

Тобто білоруське Уладзімір ми пишемо Володимир, а вони нашого Володимира напишуть тільки Уладзімір і ніяк інакше. Російське Александр ми пишемо Олександр. Але на прізвища й топоніми ця традиція не поширюється. Тобто Николаєв українською мовою буде Ніколаєв, а не Миколаєв, Владивосток, а не Володивосток, місто Владимир буде Владимир, а не Владімір. Проте польське Єжи залишається Єжи, а не Юрій, Малгожата залишається Малгожата, а не Маргарита. Російське ім'я Анна ми передаємо Анна, але українка має бути Ганна. Персонаж радянських комедій – Шурик, а не Шурік.

Щодо єгипетського міста Олександрія. За традицією ми пишемо його Олександрія, а не Александрія, бо воно походить від імени Олександра Македонського, якого ми теж пишемо Олександр.

Площа чи майдан?

Українською мовою російське слово площа перекладається як майдан, однак усюди чомусь рівнозначно вживають і слово площа.

Слово площа українською мовою має два відповідники: майдан і площа. Площа вживаємо в таких випадках: площа трикутника, квадрата тощо. Незабудовану частину міста або села звемо і майдан, і площа.

На Наддніпрянщині більше було поширене слово майдан, у Галичині – площа. У Києві раніше був Сінний майдан, тепер – Львівська площа. Маємо тільки Майдан Незалежності, решта – площі. Мабуть, збільшення кількості площ і зменшення майданів сталося під впливом російської мови. Але зменшене утворення – тільки від слова майдан: будівельний майданчик, танцювальний майданчик, сходовий майданчик.

Чи можна вживати слово щойно в такому контексті: людиноподібні роботи з'явилися щойно в XX ст.?

Можна, оскільки прислівник щойно в такому контексті синонімічний словам тільки, лише.

Як правильно оформлювати закінчення порядкових числівників, якщо основна частина їх позначена цифрою? Наприклад, 26-е чи 26-те? 17-й чи 17-ий?

Правило таке: якщо перед літерою „й“ стоїть голосний звук, то пишемо тільки -й. Сьомий – 7-й, шостий – 6-й. У решті випадків: 70-ті роки, 90-ті, 7-ме вересня, 25-те грудня.

Понад сотню чи понад сотня? Наприклад, у реченні понад сотня китів викинулася на узбережжя.

Прийменник понад вимагає після себе іменника у знахідному відмінку. Наприклад, понад плян, понад силу. Отже, понад сотню китів викинулося на берег.

Чи існує в українській мові прикметник надтий, надто?

Такого прикметника немає, є лише прислівник надто. Наприклад: „Не гріє сонце на чужині, а дома надто вже пекло“ (Тарас Шевченко). У значенні прикметника вживаємо неймовірний, надзвичайний.

Як правильно казати: диференційні рівняння чи диференціальні рівняння?

Правильно диференційні рівняння, бо українська мова, засвоюючи іншомовні прикметники, як правило, позбувається суфікса -альн. Порівняймо: еволюційний, емоційний, офіційний. Тож і диференційний, а також стипендійний.

Свої запитання надсилайте на адресу bbs.ukrainian.kiev@bbc.co.uk, вказавши в темі листа „Запитання до професора Пономарева“.

Якщо ви хочете запитати про значення котрогось слова, будь ласка, спочатку загляньте до словника – можливо, там уже є відповідь на ваше запитання.

Like us on
Facebook

Ваше омріяне житло може стати реальністю

з низьковідсотковою іпотекою від Кредитівки СУМА

Кредитівка СУМА є банківська установа, яка надає повний спектр фінансових послуг та обслугує наших членів вже понад 50 років

15 річний незмінний відсоток

2.95% APR*

30 річний незмінний відсоток

3.95% APR*

* The annual percentage rate (APR) is the cost of credit over the term of the loan expressed as an annual rate. The APRs are as low as the rates advertised above. The APR shown here is based on the interest rates and points only and does not take into account other loan specific finance charges you may be required to pay. Rates are for qualified borrowers who meet certain criteria. Rates and terms are subject to change without notice. 10% down for first time home-buyer, otherwise 20% down. Membership requirements apply. Other rates and terms are available. Contact the credit union for full loan details.

SUMAFcu NMLS# 527694

Наші філії зручно розташовані для ваших послуг

Main Office

125 Corporate Blvd.
Yonkers, NY 10701
Phone: 914-220-4900, Option 0
Fax: 914-220-4090

Yonkers Branch

Ukrainian Youth Center
301 Palisade Ave.
Yonkers, NY 10703
Phone: 914-220-4900, Option 7
Fax: 914-965-1936

Spring Valley Branch

Ukrainian Hall
16 Twin Ave.
Spring Valley, NY 10977
Phone: 845-356-0087
Fax: 845-356-5335

Stamford Branch

Ukrainian Research Center
39 Clovelly Rd.
Stamford, CT 06902
Phone: 203-969-0498
Fax: 203-316-8246

New Haven Branch

Ukrainian Heritage Center
555 George St.
New Haven, CT 06511
Phone: 203-785-8805
Fax: 203-785-8677

1-888-644-SUMA (7862) | Visit us online at www.sumafcu.org

2. Три особливі...

(Закінчення зі стор. 1)

тепер він має особисті взаємини з Д. Трампом і що „Трамп реальний дуже вигідно відрізняється від Трампа телевізійного... Він абсолютно конкретний, адекватно сприймає співрозмовника, швидко аналізує... Мені здається, що коли ми будемо далі будувати наші взаємини в дусі вчорашньої бесіди, то зможемо відновити рівень взаємодії, який нам потрібний“.

Кагебістське лицемірство В. Путіна дозволило йому просторікувати про „необхідність колективних дій задля нейтралізування терористичної експансії“ – це при тім, що Росія власноруч спонзорує терористичні Донецьку і Луганську „народні республіки“.

Відповідною, хоч і не до кінця зрозумілою, виявилася оцінка з уст Президента Д. Трампа. Під час зустрічі з британським Прем'єр-міністром Терезою Мей він назвав зустріч з В. Путіном „приголомшливою“.

Воно й не дивно, що політичні опоненти Д. Трампа у США вважають його позицію під час зустрічі з В. Путіном слабкою.

Ось, наприклад, думка речниці Національного комітету Демократичної партії Едрієн Ватсон:

„Трамп знову зіграв на руку Путінові, коли погодився залишити позаду тему кібервтручання у вибори минулого року. Після того, що Трамп протягом року заперечував роль Росії у втручанні, немає нічо-

го дивного, що Путін обрав таку ж позицію і сьогодні... Трамп не просто робить виняток для Путіна щодо минулорічних атак на нашу демократію, але й заохочує його зробити це ще раз“.

Очевидно, форум G-20 у Гамбурзі ввійде в новітню історію Європи ще й у зв'язку з небаченим досі вуличним протистоянням між противниками глобалізації і німецькими правоохоронцями. До Гамбургу з'їхалися щонайменше 100 тис. членів різних ліворадикальних, „зелених“ і анархічних груп з усього світу. Згоріло в ті два дні не одне авто в місті, полетіло скло не з однієї вітрини. Кілька сотень поранених з обох сторін.

Зі звіту політолога-міжнародника Георгія Кухалейшвілі: „Позасистемні радикальні рухи виступають за скасування товарно-грошових відносин, відмову від державного ладу і великих корпорацій. На їхню думку, країни „Великої двадцятки“ порушують права людини, оскільки їх нічого не цікавить, крім грошей. Хорватський антиглобаліст Среко Хорват переконаний, що G-20 і капіталізм є причиною війн. Антиглобалісти виступають і проти Заходу, і проти Сходу. Вулиці Гамбургу були заставлені карикатурами з Трампа, Путіна і Ердогана. Обурення протестантів викликали немалі витрати з німецького бюджету на проведення саміту: 20 млн. євро на організацію форуму, не рахуючи 32 млн. євро на заходи безпеки...“.

Такими випали ті два дні – 7 і 8 липня. Але для нас, українців, не

менш важливим був і третій день, 9 липня: столицю України відвідав Державний секретар США Р. Тілерсон. Це неабияка подія – навіть якщо директор київського Інституту світової політики Альона Гетьманчук і має рацію, пишучи в „Європейській правді“ про „конфлікт Р. Тілерсона з Білим Домом з приводу блокування чи зволікання пропонування Державним секретарем призначень у Держдепартаменті. Замість обіцяної Трампом автономії колишній голова правління світового нафтового гіганта, схоже, отримав супервайзера в особі новоспеченого зовнішньополітичного стратега Білого Дому і за сумісництвом зятя Президента 36-річного Джареда Кушнера...“.

Ледве чи ця іронія доречна. Р. Тілерсон має занадто великий життєвий досвід і занадто глибокі знання, щоб ним можна було маніпулювати. І його візита до Києва свідчить, що США не мають наміру торгувати долею незалежної України.

Інша справа – що водночас Америка не може, та й не повинна, брати на свої плечі „домашні“ українські завдання і передусім – подолання страхітливої корупції, що нею просякнута вся державна система країни.

Варте підкреслення, що перш ніж зустрічатися з Президентом Петром Порошенком, Держсекретар США мав відверту розмову з громадськими активістами і найавторитетнішими борцями з корупцією. Америка налаштована вкрай серйозно.

Про це свідчать слова Р. Тілерсона, промовлені ще на квітневій зустрічі у штаб-квартирі НАТО: „Нема сенсу боротися за тіло української держави, в тому числі й на сході, якщо вона загубить свою душу через корупцію“.

Західні партнери України – то не лише політична і військова підтримка, не лише фінансові кредити, але й дуже пильна увага до якості українських державних структур. Тому Київ не зможе без кінця-краю вдавати реформаторську й антикорупційну активність. Невідклично настає час, коли треба вибирати між вдаванням і реальним оздоровленням держави. Не досить виводити на чисту воду окремих корупціонерів, наголошуючи при цьому – бачите, ми й своїх віддаємо в руки закону. Як це сталося з членом фракції „Блок Петра Порошенка“ Бориславом Розенблатом, спійманим на хабарництві. Проблема України полягає не так у „поганих“ людях, як у поганій системі.

А ще Демокрит колись сказав, що справедливість в дрібницях тільки підкреслює несправедливість, котра лежить в основі. Такою негативною, несправедливою основою, що унеможлиблює з'яву якісно нової політичної еліти, є передусім хибна виборча система. Вона надає змогу олігархам скуповувати голоси і приводити до Верховної Ради потрібних їм депутатів-маріонеток.

Залишається вкрай просте запинання: якщо головна причина українських негараздів, економічних і політичних, відома, то чому її не усувають?

Як реагувати...

(Закінчення зі стор. 2)

ра-шляхтича часів Визвольної війни під проводом Богдана Хмельницького?

До речі, українських гетьманів та козаків, що успішно розхитували підвалини Речі Посполитої, Варшава теж піддасть геополітичній анатемі? Не певен, що уникнуть критики В. Ващиківського навіть київські князі, які могли недружно діяти щодо польських земель.

Показовим став і той факт, що випад В. Ващиківського мав місце напередодні саміту країн АВС (аббревіатура, що походить від польських назв Адріатичного, Балтійського та Чорного морів) з участю Дональда Трампа.

Пошук спільних ідей для держав Балтики, Чорного моря та Адріатики, які є членами Європейського Союзу, для офіційної Варшави є власним амбітним проектом, що має показати скептикам з країн Старої Європи можливість Польщі грати першу скрипку.

Проте є проблеми з наповненням ідеї конкретним змістом. Зауважу, що українського президента на цю зустріч не запросили, і це є показовим для польської політики щодо України.

Що замість цього? В. Ващиківський обіцяє заветувати вступ України до ЕС, якщо Київ не стрибатиме під дудку Варшави. Це довільний переклад слів міністра, який цілком може давати московському міністрові Сергієві Лаврову науку з імперської риторики.

Маю засмутити дипломата: навряд чи він працюватиме на посаді, коли наша держава подасть заяву на вступ до ЕС – цей процес тривав би непростий.

Тим більше, що польські журналісти та експерти вже протягом тривалого часу обговорюють перспективи відставки В. Ващиківського з посади Міністра закордонних справ. І його останні заяви свідчать, що ситуація для шефа польського зовнішньополітичного відомства нині не найкраща.

Проте виникає питання: чи не викликані подібні ескапади шефа польського МЗС суттєвими проблемами країни у взаєминах з Європейським Союзом? Легко показувати принципи у стосунках з Україною, коли Емануель Макрон ставить перед Польщею та іншими цен-

тральноєвропейськими державами незручні питання.

Асиметрія В. Ващиківського – добра наука для України. Нам не варто тішити себе ілюзіями, що Україна є всезагальною улюбленцею. Натомість потрібно чітко формулювати національні інтереси та відстоювати їх максимально рішуче та послідовно.

Реагувати не емоційно, а протокольно на окремі випадки партнерів та шукати нових друзів, позиціонуючи Україну як простір можливостей, а не найбільшу європейську проблему.

„Європейська правда“

Євген Магда – політолог, доцент Київського Політехнічного інституту ім. Ігоря Сікорського.

Як Кремль...

(Закінчення зі стор. 3)

терміном позначала Москва західних активістів, яких СРСР використовував під час холодної війни.

США і Європа традиційно підтримують грантами українських журналістів та активістів, які спеціалізуються на „антикорупції“. Вони стали провідниками громадської думки, зіграли значну роль до й під час Майдану. Небажання нової влади демонтувати основи корупційного устрою зумовило нещадну критику з боку цих активістів. Однак, сьогодні це перетворилося у внутрішньополітичну війну на знищення: не так „за“ зміни, як „проти“ державних інститутів.

Патологічним прикладом є народний депутат і колишній журналіст Сергій Лещенко. Від кампаній проти корупції він перейшов до заперечення факту російської агресії. Війна на

Донбасі триває лише тому, що українська влада хоче красти на обороні, заявляє С. Лещенко.

Більшість антикорупційних діячів показують корупцію головним злом України, а боротьбу з нею – єдиним завданням суспільства. Так, ніби війни з Росією немає.

Інша група московських „корисних ідіотів“ – „грантожери“, які займаються антивоєнною пропагандою. Це „Громадське ТВ“, „Восток-SOS“ тощо. Вони просувають абсурдні Мінські домовленості й дедалі більше протиставляють себе українському війську, солідаризуючись з російським агресором. Приклад: „журналістські розслідування“ про „катівні СБУ“, у яких нібито мордують „ополченців“ з Донбасу.

До абсурдизації України долучилися й так звані „порохоботи“ – провладні інтелектуали. Вони просувають кілька токсичних політичних смислів. Насамперед, „зрада-пере-могу“ – це технологія заспокоєння

суспільства щодо Мінського процесу. Однак, під час війни навмисна девальвація понять „зрада“ й „перемога“ веде до зневіри й апатії більшості та радикалізації меншості.

Інше „порохоботське“ виправдання „мирного пляну“ П. Порошенка – казки про невійськовий контрнаступ Заходу на Росію. Мовляв, США і Європа все зробить замість нас.

Хаотизована внутрішніми чварами країна – це ідеальний об'єкт для зовнішньої агресії.

Не лише проти України. Західні коментатори визнають: Кремль прагне паралізувати тамтешніх еліт внаслідок інтенсивного обговорення штучних тем і проблем, які розколюють суспільство. Найсвіжішим прикладом є Президент США Дональд Трамп. Кремль підтримує його виборчу кампанію. Але навіщо? Щоб американська еліта зосередилася на внутрішніх чварах і виник „вакуум впливу“ у світі. Його сподівається заповнити путінська імперія.

Так само українському суспільству щосили „допомагають“ зациклюватися на внутрішніх проблемах і не помічати того, що Росія намагається знищити нашу державу, назавжди упокорити українців. Насамперед, це відчутно зменшує здатність країни до оборони. А ще на хаос української політики суспільство може відповісти зброєю і кров'ю.

„Газета по-українськи“

Михайло Басараб, Максим Сердюк – незалежні українські політологи, Київ.

ARKA

Вишиванки, хустки, нитки, тканина до вишивання, рушники, коралі, пояси, кераміка, різьба

89 East 2nd St., New York, NY 10009

Tel.: 212-473-3550

УКРАЇНСЬКИЙ НАРОДНИЙ ФЕСТИВАЛЬ

святкуючи 26-ту річницю Незалежності України

В НЕДІЛЮ, 27-ГО СЕРПНЯ - О ГОД. 12:00 ВПОЛУДНЕ

НА „ТРИЗУБІВЦІ”: UKRAINIAN AMERICAN SPORT CENTER - „ТРИЗУБ”

County Line & Lower State Roads, Horsham, PA

www.tryzub.org ~ тел. (267) 664-3857

1:30-4:30 попол.

„ЄДИНА УКРАЇНА — ЄДИНА З НАМИ!”

Блискучий літній концерт надворі в „Тризубівському” парку

Українська музика, пісня й танці в одній динамічній програмі
Хореографія спільними зусиллями виступаючих мистців:

Танцювальний ансамбль „Волошки”

Танцювальний ансамбль „Іскра”

Скрипалька Іннеса Тимочко-Декайло

Живе відтворення української історії

Оркестра „Вокс Етніка”

4:30 по пол. — Забава

при звуках оркестри „Вокс Етніка”

Спонзор:

ВСТУП: 15 дол.; студенти 10 дол., діти до віку 14— безплатно. Безплатне паркування

Початок о год. 12-й вполудне:

Жива музика й танці

Українські народні страви й печива

Ярмарок та виставки

Українське мистецтво
й майстерність

Пікнікові страви

Холодні й гарячі напитки

Розваги для дітей

„Ефсане” Кримсько-Татарський ансамбль

Ірина

Лончина

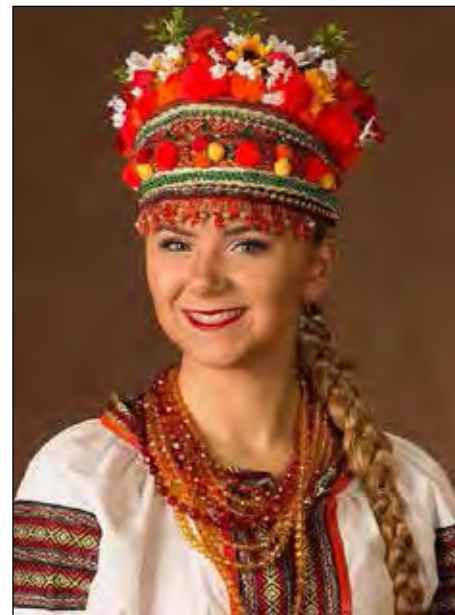

Виступить ансамбль тамбурашів

Марі-Анн Вислоцька

КЛІФТОН, Нью-Джерсі. — Перший американський міжнародний фолклорний ансамбль тамбурашів, котрий походить з Пітсбургу, Пенсильванія, виступить з концертом о 4-й год., 23 вересня, у Clifton High School (333 Colfax Ave, Clifton).

Ці талановиті молоді виконавці є

Українка Анастасія Каспрук вже чотири роки виступає в гурті.
(Фото: The Tamburitzans)

студентами денної форми навчання.

Серцем репертуару групи є музика, пісні та танці з Хорватії, Греції, Болгарії, Угорщини, Польщі, Румунії, Росії, Сербії, Словаччини, Словенії та України.

Виступ цього співочо-танцювального народного колективу спонсорує Православна церква Святих Апостолів в Седл-Бруку, Нью-Джерсі.

Заздалегідь квитки можна придбати на веб-сайті www.talentshadows.events за 35 дол. або при касі, в день концерту, за 40 дол. За детальнішою інформацією звертайтеся телефоном 973-460-0243 або на веб-сайті www.holyapostlesnj.org у рубриці Tamburitzans.

UKRAINIAN SISTERS

THE BEST CARE FOR YOU OR FAMILY MEMBER

24 hours and 7 days per week services

- Compassion
- Kindness
- Responsibility

Ukrainian - American homecare agency

631-764-5388

631-727-4071

Ukrsistersag@gmail.com

Contact us:

888-538-2833

PREMIER NINE*

4%

ALSO AVAILABLE:

SELECT SEVEN — 3.5%*

STARTER FIVE — 3.0%*

* First year rate. Second Year Rate — 3.0%.
All annuity rates are subject to change. Not available in all states

Ukrainian National Association, Inc.

2200 Route 10, Parsippany, NJ 07054

General Information: 800-253-9862 • Fax: 973-292-0900

www.UkrainianNationalAssociation.org

facebook.com/UkrainianNationalAssociation

ПОДІЇ В УКРАЇНІ

Діє благодійний фонд „Душа України“

Генадій Корольов

КИЇВ. – „Підходячи до чоловіка, який розвішував великі фотографії на бульварі Свободи, я тихенько сказав: „Слава Україні!“. Він так само тихо відповів: „Героям слава!“. Так я вперше у житті побачив людину у вишиванці“, – це розповідь одного з мешканців Латвії, який приїхав на відкриття у Ризі великої фотовиставки просто неба „Люди Майдану“.

Виставку створив і показав благодійний фонд „Душа України“, використовуючи роботи американського фотохудожника Сергія Мельникофф, під патронатом Патріярха Київського і всієї Руси-України Філарета.

Ще до відкриття виставки вона зазнала нападу бойовиків у масках і з ножами з числа латвійських росіян, яких дратували українські прапори, українська мова, українські люди, саме існування України і Революція Гідності. Протягом тижня виставка щодня зазнавала нападів, руйнувань і, зрештою була остаточно знищена вандалами-українофобами.

Врятувала наявність резервного комплексу виставкового комплексу і підтримка латвійських патріотів, які допомогли організувати показ виставки в інших містах країни і забезпечили охорону силами військово-патріотичного об'єднання „Сторожа Вітчизни“. Надалі виставка пройшла з великим успіхом, отримала розголос у латвійській і російській пресі.

Екскурсії школярів, сльози спогадів і вдяч-

ність глядачів з числа захисників ризьких барикад 1991 року, підтримка голови латвійського парламенту, оскаженіння російських шовіністів вповні компенсували заподіяну українським організаторам моральну шкоду.

Прагнення українців до свободи і справедливості, їхня відвага, віра, любов і мужність були продемонстровані відвідувачам виставки також у Люксембурзі та Чіле безпосередньо учасниками українського Майдану 2013-2014 років.

Після відновлення виставки і доповнення її суттєвою кількістю українських сувенірів (кераміка, трикотажні вишиті вироби, магнети) виставка прямує у морському контейнері до Флориди, де розташована штаб-квартира американського представництва фонду „The Soul of Ukraine“ і звідки невдовзі розпочнеться її американське турне.

Фонд зацікавлений у співпраці з інформаційно-новинним партнером в США, якому може запропонувати рекламні площі під фотографіями виставки, яка проходить у найбільших містах США і Канади, а також на всіх інших заходах і проектах фонду. Про деталі можна дізнатися на сторінці в інтернеті <http://soulufukraine.foundation> або електронною поштою: gene@soulufukraine.foundation, або orukko@gmail.com. Тел.: 772-800-8038.

Генадій Корольов – директор фонду „Душа України“, кавалер Ордена св. Рівноапостольного Князя Володимира Великого III ступеня.

Маленька українка у підземному переході під Майданом Незалежності, 2014 рік.

Український козак, учасник Революції Гідності знайшов чимало знайомих облич на фотографіях виставки.

Два хорові фестивалі відбулися в Галичині

Валентина Шемчук

ЛьВІВ. – VI Міжнародний фестиваль хорового співу „Хваліте Господа з небес“ провели 20 травня Управління культури міста Львова та Львівський муніципальний хор „Гомін“. Під склепінням храму св. Лазаря – споруди львівського архітектора Амброзія Прихильного, зведеної в 1630-1640 роках, звучали українські духовні піснеспіви.

Високе вокальне мистецтво й відданість національним духовним традиціям продемонстрували Львівський муніципальний хор „Гомін“, заслужена хорова капеля „Боян“ ім. Євгена Вахняка, народні чоловічі хори „Орфей“ Національного університету „Львівська політехніка“ та „Дзвін“ Львівського національного університету ветеринарної медицини та біотехнологій ім. Степана Гжицького, народна чоловіча хорова капеля „Прометей“ Львівського національного універ-

Виступає хор Харківсько-Полтавської єпархії УАПЦ на III Міжнародному хоровому фестивалі у Винниках.

ситету ім. Івана Франка, хор „Ставро-рос“ Львівського ставропігійного Братства св. апостола Андрія Первозваного Української Автокефальної Православної Церкви (УАПЦ),

студентський хор „Дівочі мрії“ Львівського державного музичного коледжу ім. Станіслава Людкевича, хор „Надсяння“ Львівського регіонального суспільно-культурного

товариства, народний хор „Воскресіння“ з міста Винників на Львівщині, чоловічий хор „Ехо“ з Польщі.

III Міжнародний фестиваль духовної пісні „Достойно є“ відбувся у Винниках 21 травня, у Храмі рівноапостольних свв. Володимира й Ольги УАПЦ. Серед виконавців були артисти зі Львова й Винників, полтавці, співаки Асоціації „Хвалім Господа“ з села Вишня Рівня з Румунії та польський чоловічий хор „Ехо“ з міста Грудзьондза.

Хор Харківсько-Полтавської єпархії УАПЦ під орудою єрея Олександра Горая і регента Олександри Горай став дипломантом обох хорових фестивалів. Поетичні присвяти до творів написала Валентина Шемчук. Урочисті вірші прочитала вихованка Дитячого православного центру Свято-Михайлівської парафії УАПЦ Тамара Горай. Хористи з Полтави вшанували пам'ять Тараса Шевченка, вклонившись у Винниках першому в західній Україні пам'ятникові 1913 року Великого Кобзаря.

Українські хори відзначені на фестивалі

Євген Цимбалюк

ГАЙНІВКА, Польща. – 24-28 травня відбувся міжнародний фестиваль-конкурс хорової православної музики „Гайнівка-2017“. Участь у ньому взяли 27 хорових колективів з Польщі, Білорусі, Македонії, Росії, Литви, Румунії, Молдови та України.

Хористи з Росії та України – ансамбль солістів „Тебе поемь“ з Красноярська і академічний камерний хор „Хрещатик“ з Києва – посіли перше місце в категорії професійних хорів. В категорії церковних хорів переміг архиєрейський хор „Знамення“ з Рівного (регенти Володимир та Наталія Іваніки). Серед аматорських хорів на першому місці були академічний хор з Варшави і хор „Дніпро“ Київського національного університету ім. Тараса Шевченка.

Серед дитячих і молодіжних колективів найкращими були дитячий хор „Касталія“ з Москви і хор Дніпропетровської академії музики ім. Михайла Глінки.

Архиєрейський хор „Знамення“ з Рівного.

У Вишгороді увічнили бандуриста

Георгій Лук'янчук

ВИШГОРОД, Київська область. – 15 липня у Вишгороді було встановлено меморіальну дошку відомому бандуристові, композиторові Вікторові Лісоволові, який жив у місті з 2007 до 2013 року.

На відкритті виступили поет-пісняр Вадим Крищенко, народна артистка України Світлана Мирвода, ансамбль „Козацькі забави” під керівництвом Андрія Вереса, хори „Золотий вік”, „Гомін” ім. Леопольда Яценка, письменник Роман Коваль, кобзарі і бандуристи Тарас Силенко, Віталій Мороз та Олександр Гончаренко, меценати Валерій Виговський та Анатолій Козачок, донька дружини кобзаря Патімат Мірзоева, вишгородські просвітяни Сергій Прокопенко та Галина Дмитренко, інші.

Відкривати меморіальну дошку випала честь меценатові багатьох патріотичних проєктів В. Виговсько-

му.

В. Лісовол – автор музики до знаменитої пісні-маршу на слова В. Крищенка, яка стала народною „Наливаймо, браття, кришталеві чаші”, народився в Семенівці Полтавської області, дитинство провів на Оболоні. Батько загинув на війні. Сина виховала мати Надія Заворотня, яка знала багато українських пісень.

Перший публічний виступ В. Лісовола відбувся в жовтні 1971 року, у музеї Тараса Шевченка в Києві. 1973 року він закінчив студію кобзарського мистецтва при Українському хоровому товаристві, виступав на концертах як кобзар, співак хору „Гомін”, учасник Капелі бандуристів, створив понад 70 власних мелодій на слова Т. Шевченка, Пантелеймона Куліша, Володимира Сосюри, Дмитра Луценка, Павла Тичини, В. Крищенка та інших знамих поетів, а також з народної творчості.

Відкривають меморіальну дошку Вадим Крищенко (праворуч) та меценат Валерій Виговський. (Фото: Георгій Лук'янчук)

Продаю 2-кімнатну квартиру у Львові, вул. Городоцька, 47 квадратних метрів. Ціна до швидкої продажі.

Тел. 908-907-3914. Лана

ХРИСТИНА БРОДИН
Ліцензований Продавець
Страховання Життя
CHRISTINE BRODYN
Licensed Life Insurance Agent
Ukrainian National Assn., Inc.

187 Henshaw Ave.
Springfield, NJ 07081
Tel.: 973-376-1347

ОКСАНА СТАНЬКО
Ліцензований продавець
Страховання Життя
OKSANA STANKO
Licensed Life Insurance Agent
Ukrainian National Assn., Inc.

32 Peachtree Rd.
Basking Ridge, NJ 07920
Tel.: 908-872-2192; email: stankouna@optimum.net

НА ПРОДАЖ ПОМЕШКАННЯ
„Українське Село”,
Cedar Grove Lane, Somerset, NJ
Світла, велика квартира в дуже добромому стані • 2 спальні, кухня, вітальня і їдальня, ґанок • Українська громада, 55 років + (1 в сім'ї) • Недалеко поїзду до NYC, N.Brunswick, укр. церков • **знижена ціна \$64,000** • Меланія 201-245-2777 • Melaniyat@aol.com

2200 Route 10 West, Suite 109
Parsippany, NJ 07054
(973) 538-3888 • Fax: (973) 538-3899

ROXOLANA
INTERNATIONAL TRADE, LTD
e-mail: roxolanalt@roxolana.com
web: www.roxolana.com

ПАКУНКИ В УКРАЇНУ

МОРЕМ • АВІА

Вага від 10 до 150 фунтів *

- Пересилайте пакунки до нас через UPS.
- Додаткова знижка для організацій.
- Користуючись нашими ARS наліпками.
- Для замовлення наліпок, для підбору пакунків телефонуйте: (973) 538-3888.
- Пакунки до Росії, Латвії, Литви, Естонії, Білорусі, Молдови, Казахстану, Грузії, Вірменії, Польщі, Чехії і Словаччини.
- Готові продуктові пакунки з каталога.
- Медикаменти на замовлення до України.

ROXOLANA Travel

- У нас можна замовити авіаквитки на будь-які авіакомпанії до більшості європейських країн.
- Візові послуги до України (без запрошення).
- Зустрічаємо і відвозимо на летовище.
- Пашпортні послуги. Обмінюємо старі пашпорти на нові українські.

ROXOLANA Money Service

ПЕРЕСИЛАЄМО ГРОШІ В УКРАЇНУ:

\$100 - \$7	\$500 - \$12	\$900 - \$20
\$200 - \$10	\$600 - \$15	\$1000 - \$20
\$300 - \$12	\$700 - \$17	\$1500 - \$37.50
\$400 - \$12	\$800 - \$17	\$2000 - \$50

Маємо ліцензію на пересилку доларів. Також пересилаємо в інші країни.

* Додаткова оплата за доставку. Існують певні обмеження.

ЗАМОВЛЯЙТЕ

Харчовий пакунок „Родинний” з каталога

вміст пакунка:

борошно - 20 ф., гречка - 10 ф.,
олія - 1 галлон, тушонка - 3 ф., салами - 3 ф.,
родзинки - 3 ф., дріжджі - 1 ф.,
кава мелена - 2 ф., шоколад - 2 плитки.
Ціна \$99 за 51 ф.

1-888-PAKUNOK (725-8665)

DNIPRO LLC.

- Туристичні послуги: авіаквитки і візи в Україну та інші країни
- Грошові перекази у всі країни світу • Українські та європейські компакт-диски • Українські сувеніри та хустки
- Телефонні картки: 80 хвилин розмови за 5 дол.

ROSELLE, NJ
645 W. 1st Ave.
Tel.: (908) 241-2190
(888) 336-4776

CLIFTON, NJ
565 Clifton Ave
Tel.: (973) 916-1543

PHILADELPHIA, PA
1916 Welsh Rd., Unit 3
Tel.: (215) 969-4986
(215) 728-6040

**ПАЧКИ, АВТОМОБІЛІ
ТА КОНТЕЙНЕРИ
В УКРАЇНУ**

Помер козак Петро Ващик

КОРЧІВ'Я, Рівненська область. – 23 червня на кладовищі села поховали українського козака з діаспори Петра Ващика, Верховного отамана Українського вільного козацтва діаспори.

П. Ващик, режисер, журналіст, музикант, композитор і поет, виконавець власних пісень, зробив вагомий внесок у становлення та розбудову української держави. Він організовував зустрічі, виставки художніх робіт українських дітей, разом з дружиною Тамарою, сином Богданом і Тарасом та донькою Оксаною проводив благодійні концерти для допомоги учасникам бойових дій на сході України.

У 1992 році П. Ващик взяв участь у першій козацькій морській експедиції довкола Європи на козацькій чайці „Пресвята Покрова” з нагоди першої річниці незалежності України. У 2000 році помічником капітана на борту вітрильника „Батьківщина” здійснив океанський перехід Україна-США під час Всесвітнього фестивалю „Вітрила-2000”.

П. Ващик – автор поетичних збірок „Зоряні вітрила” (2001) та „Повертайтеся, синочки, живими” (2016).

„Укрінформ”

Петро Ващик. (Фото: „Свобода”)

LYTWYN & LYTWYN

UKRAINIAN FUNERAL DIRECTORS
Theodore M. Lytwyn, Manager
NJ Lic. No. 3212

AIR CONDITIONED ROOMS

Обслуга ЩИРА і СЕРДЕЧНА
Our services are available
anywhere in New Jersey.

Також займаємося похоронами на цвинтарі в С. Бавнд Бруку і перенесенням тлінних останків з різних країн світу.

UNION FUNERAL HOME
1600 Stuyvesant Ave (corner of Stanley Terr.)
UNION, NJ 07083
908-964-4222 • 973-375-5555
www.unionfuneralhome.com

ПЕТРО ЯРЕМА УКРАЇНСЬКИЙ ПОГРЕБНИК

Займається похоронами в **BRONX, BROOKLYN, NEW YORK** і околицях

ДАНИЛО БУЗЕТА – директор
Родина **ДМИТРИК**

Peter Jarema Funeral Home, Inc.
129 EAST 7th STREET
NEW YORK, N. Y. 10009
(212) 674-2568

Леся Гребенко служила людям

12 березня у Гамільтоні, Онтаріо, відійшла від нас Леся Гребенко, яка усе своє коротке життя присвятила хворим людям. Вона народилася в селі Черляни на Львівщині, закінчила медичне училище і працювала в клінічній лікарні Львова, допомагаючи хворим на рак людям.

Маючи 23 роки, приїхала до Канади й вивчала англійську мову, відвідувала медичні курси, закінчила медичний коледж і врешті підтвердила свій фах. Працювала в будинку для людей старшого віку.

Восени 2015 року Л. Гребенко захворіла на рак, лікування не повернуло здоров'я і 46-річної жінки не стало саме у той день, коли вона 23 роки тому приїхала з України.

Від прощання залишився зворушливий вірш присланий з Канади і я попросив редактора „Свободи“ Левка Хмельковського перекласти його українською мовою. Ось цей переклад:

Стражданням засмучені очі твої,
у тій забуття ти відходиш,
пожовкли кохання зелені гаї,
це доля – нічого не зробиш...
Вже золото серця замовкло навік
І руки від праці спочили.
Господь визначає для кожного вік,
Прожити його дає сили.
Господь усе робить з любови до нас
Хоч сумно без тебе лишились.
Та знаєм: настане для кожного час
З тобою у Бога зустрітись.

Св.п. Леся Гребенко

Журбою укрилося наше життя,
Коли відійшла ти від нас.
Жалоба заповнила прожитий час
Й до щастя нема вороття.
Та ніби твій голос запрошує всіх:
„Підніmemo чаши за наше життя!“
Не сльози бринять в ньому, а сміх:
„Нехай вже немає до вас вороття,
не плачте. Я в Божих оселях
чекаю на зустріч, тож будьте веселі!“

Ми не забудемо Л. Гребенко (мою племінницю), яка до останнього дня несла допомогу хворим людям.

Дмитро Пенцак,
Сомерсет, Нью-Джерсі

Білоруси пом'янули воїна

Левко Хмельковський

ГАЙЛЕНД-ПАРК, Нью-Джерсі. – Під час недільної Служби Божої 23 липня настоятель Білоруської автокефальної православної церкви Жировицької ікони Матері Божої о. Зиновій Жолобак виголосив поминальне слово в пам'ять українського воїна Золтана Балажа, який загинув на фронті 18 липня. Громада висловила співчуття Олі та Миколі Ленделам, для яких полеглий був племінником.

22-річний З. Балаж з закарпатського села Королева пішов на війну проти Росії добровольцем, служив у 128-ій окремій гірсько-піхотній бригаді. Коли ворог вкотре обстріляв українські військові формування, З. Балаж був на чергуванні в районі села Зайцевого. Протитанкова граната потрапила на позицію, де знаходився закар-

Молодший сержант Золтан Балаж.

патський боєць. З. Балаж загинув. Вдома у нього залишилась дружина та дворічна дитина. Молодшого сержанта З. Балажа поховали на Закарпатті, у Виноградіві.

В п'ятнадцяту
невимовно болючу річницю
відходу у вічність
нашого найдорожчого
Мужа, Тата, Дідуся, Брата і Вуйка

св. п.

БОГДАНА ЯСІНСЬКОГО

будуть відправлені Заупокійні Служби Божі
28 липня 2017 року у

- Церкві Святої Покрови Богородиці у Княгинині, Івано-Франківськ
- Соборі Святого Юра, Львів
- Соборі Святої Софії, Рим

Просимо помолитися за безсмертну душу св. п. Богдана.

Родина

Ділимось сумною вісткою, що 7 червня 2017 року, на 89-му році життя відійшов у вічність наш найдорожчий Муж і Вуйко

св. п. Олег Левицький

народжений 28 лютого 1928 року в м. Косів, у шляхетній українській родині Левицьких. Його далекий родич, Михайло Левицький був Кардиналом у Ватикані, від якого родина Левицьких отримала родинний герб.

Із його родини Левицьких походили Ольга Басараб і „Сірий Лев“. Його батько Богдан Левицький був суддею і адвокатом в Україні, а в Онтаріо, Каліфорнія провадив Український Музей.

Олег студював міжнародне право на UCLA в Лос-Анджелес. Після градуації працював для уряду США як міжнародний адвокат аж до відходу на емеритуру. Після відходу на пенсію переселився до Ванкуверу, Бритійська Колумбія, Канада.

Прожив 46 щасливих років із своєю дружиною, аж до своєї смерті.

Залишив у глибокому смутку:

дружину Ларису
сестрінку Калину Снилик
сестрінку Всеволода Гірку
дальшу родину в США і Канаді

Спочиває на цвинтарі Robinson Memorial Park Cemetery у Коквитлам, Бритійська Колумбія, Канада.

Вічна Йому пам'ять!

Ділимося сумною вісткою, що 11 липня 2017 року відійшла у вічність наша найдорожча Мама і Бабця

св. п.

Галина Гаврилук

з дому Костюк

народжена 23 жовтня 1922 року в Вільшанах, Харківської області, вдова по св. п. Василеві (1990)

Як громадська діячка в Джерзі-Ситі, Н. Дж., була довголітньою членкинею і головою 71-го відділу Союзу Українок Америки, співосновницею батьківських комітетів при Рідній Школі і місцевому відділі Спільноти Української Молоді, секретарем 170-го Відділу Українського Народного Союзу та Мужем Довір'я при церкві свв. Петра і Павла в Джерзі-Ситі.

У глибокому смутку залишаються:

дочки Марія Гордон з чоловіком Сиднеєм
Ліда Керекеша з чоловіком Олексієм
внук Андрій Гордон
племінниці Людмила Костюк з сином Валерієм в Києві
Світлана Кіндюк з чоловіком Масіміліаном в Римі
ближча і дальша родина в Україні

Похоронні відправи відбулися 15 липня 2017 року в церкві-пам'ятнику св. Андрія Первозваного в С. Бавнд-Бруку, Н. Дж., а відтак на церковному цвинтарі.

Вічна їй пам'ять!

Для вшанування пам'яті Покійної, ласкаво просимо складати пожертви на Український Музей в Нью-Йорку або на Alzheimer's Association.

Oblast Memorials

PO Box 746, Chester, NY 10918

845-469-4247 E-mail: oblast@optonline.net

ОБСЛУГОВУЄ УКРАЇНСЬКУ ГРОМАДУ В NY/NJ/CT/PA

З ВИРОБОМ ЗНАМЕНИТИХ

~ ПАМ'ЯТНИКІВ ~ МАВЗОЛЕЇВ

НА ВАШЕ БАЖАННЯ МОЖЕМО ЗУСТРІТИСЯ З ВАМИ
У ВАШОМУ ДОМІ, ЩОБ ОБГОВОРТИ ВАШ ПРОЄКТ.

*Подбайте про Ваше завтра
вже сьогодні!*

*Відкрийте пенсійний рахунок,
щоб забезпечити своє майбутнє.*

**3.30%
APY***

Пенсійні рахунки є забезпечені до 250,000 тис. доларів Державною Адміністрацією Кредитових Спілок - NCUA.

САМОПОМІЧ НЬЮ ЙОРК

ФЕДЕРАЛЬНА КРЕДИТОВА КООПЕРАТИВА

Завжди професійна, конфіденційна та ввічлива обслуга.

ГОЛОВНЕ БЮРО: 108 SECOND AVENUE NEW YORK, NY 10003 TEL: 212-473-7310 FAX: 212-473-3251

Вигідно розташовані філії:

КЕРГОНКСОН:

6329 Route 209
Kerhonkson, NY 12446
Tel: 845-626-2938
Fax: 845 626-8636

ЮНІОНДЕЙЛ:

226 Uniondale Ave
Uniondale, NY 11553
Tel: 516 565-2393
Fax: 516 565-2097

АСТОРИЯ:

32-01 31st Street
Astoria, NY 11106
Tel: 718 626-0506
Fax: 718 626-0458

ЛІНДІНГІРСТ:

225 N. 4th Street
Lindenhurst, NY 11757
Tel: 631 867-5990
Fax: 631 867-5989

ЕЛЕКТРОННА ПОШТА:

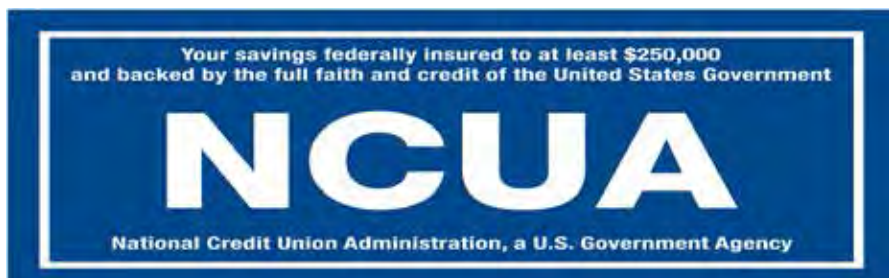
Info@selfrelianceny.org

ІНТЕРНЕТ:

www.selfrelianceny.org

Поза Нью Йорком дзвоніть

безкоштовно:

*APY - Відсотки у річному відношенні з нараховуваною дивідендою. Дивіденда - 3.25% нараховувана денно може бути змінена без попередження.